

AUSTRALSKÉ

LISTY

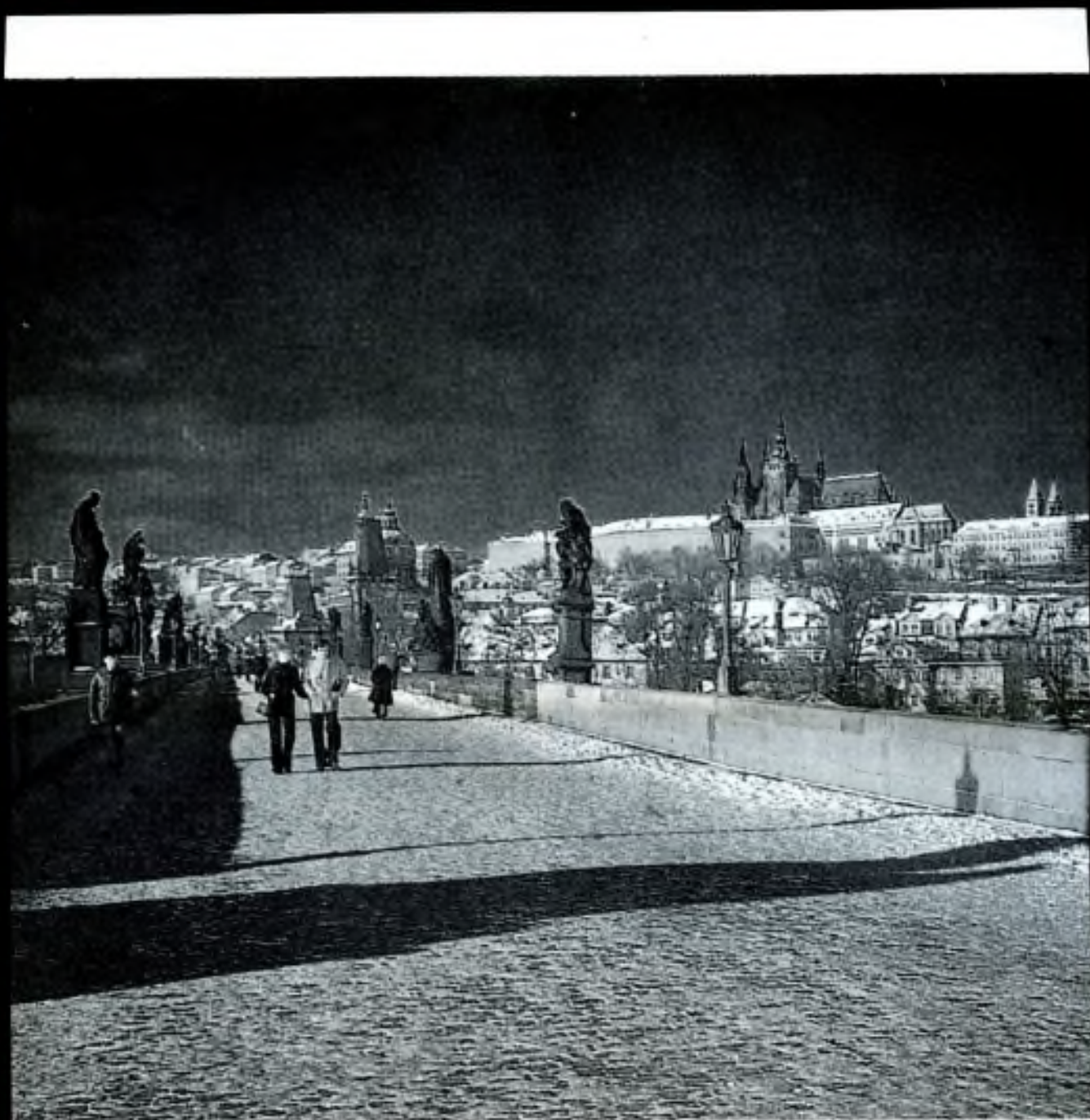
POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA
POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA

AUSTRALSKÉ LISTY

ČÍLO 28 PROSINEC 1993

Print Post Approved
PP 242296 / 00084

\$2.60

LISACEK & CO

BARRISTERS & SOLICITORS

LEGAL ADVICE

1st Floor, 69a Grote Street
ADELAIDE S.A. 5000
Telephone: (08) 231 5909

All International Office Machines

Prodej a opravy nových a starších
"typewriters, photocopiers & faxes"
dílna a obchod: **390 BOTANY ROAD**
ALEXANDRIA,
N.S.W. 2015

Tel: **319 0648** nebo **214 7402**
Václav Novák: 30 6781

CUISINE ART CATERING Pty Ltd

dodá
veškeré lahůdky, zeleninové i ovocné saláty,
obložené misky a další speciality.

Přesné informace:
telefon: 525 3971

2 Kumulla Road, MIRANDA NSW 2228

DO YOU HAVE BROKEN GLASS ?

call
VITA KOZAK

Repair Crystal
Glass
Exp. from Bohemia
since 1966

Tel: 02-529 4967 - 14 Horbury St. SANS SOUCI 2219

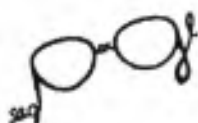
MOBILE ROBOT

CAR SERVICE AT YOUR HOME
TUNE,
BRAKES, CLUTCHES
& ODD JOBS

124c EDWARD STREET
BRUNSWICK VIC

018 174 861
(03) 387 3670

L. & G. Pergl

Česká Optická Firma

57 Pelham Street
CARLTON VIC. 3053
Tel: (03) 663 6242

LEO Computer Pty Limited

Přímé zastoupení největšího Taiwanského výrobce -
FIRST INTERNATIONAL COMPUTER, INC.

Nabízíme prvotřídní počítače pro všechny účely
Od 'NOTEBOOK (colour or mono)'
po 'WORKSTATION with Pentium processor'
také MULTIMEDIA systém na příklad s
'VGA to TV, Grand Video,
Sound Card, TV Tuner'
a další

Unit 3, 377 Newbridge Road
Moorebank, NSW 2170

Tel: 02 822 4833

Fax: 02 822 4836

APPLIED COMPUTER SYSTEMS (Australia)

dodáváme celé systémy 'software' i 'hardware' pro
MANUFACTURING, ENGINEERING
DESIGN, CAD/CAM
DESKTOP PUBLISHING
JOB COSTING, ACCOUNTING
MULTIMEDIA
EASTERN & WORLD FONTS
BUREAU SERVICE & TRAINING

7 Boonah Street
WENTWORTHVILLE
NSW 2145

Tel: 02 636 1873
Fax: 02 631 2024
Mobile: 018 288 477

SONY'S

Bon Voyage

Shop 6 Royal Arcade
175 Oxford Street
Bondi Junction 2022 NSW

Tel 02 387 1333
Fax 02 389 8028

Připravujeme speciální zájezdy do
lázní v České i Slovenské republice.

Zařizujeme letenky, zájezdy
zajímavé výlety vlakem.

Zajistíme pojištění, cestovní šeky,
poskytujeme veškerý servis,
vše za vynikající ceny.

volejte Barboru - 387 1333

ZPRÁVY

Česká republika byla 29. října tajným hlasováním zvolena za nestálého člena Rady bezpečnosti OSN. Pro toto zvolení hlasovalo 127 států sdružených v Organizaci. V Radě bezpečnosti bude Česká republika zasedat od 1. ledna 1994 do 31. prosince 1995.

22. října v Praze zemřel bývalý čs. ministr zahraničních věcí a jeden ze zakladatelů Charty 77 prof. Jiří Hájek ve věku 80 let.

K 31. říjnu dosáhly příjmy státního rozpočtu na rok 1993 289,3 mld korun a výdaje 283,1 mld českých korun, přebytek činil 6,4 mld Kč. Podle ministra financí I. Kočárníka, pokud se nestane něco mimořádného, by ústřední rozpočet měl skončit jako vyrovnaný a místy s přebytkem.

Vývoz ČR se ve 3. čtvrtletí zvýšil o 20% oproti stejnému období loňského roku. 20% přírůstku bylo dosaženo v době, kdy ostatní evropské země zaznamenaly pokles vývozu. Potěšitelná je i skutečnost, že ve druhé polovině roku zesílil příliv zahraničního kapitálu, a tím bylo překonáno období mírného poklesu po rozdělení federace. Díky úspěšnému exportu vláda bude moci přistoupit k dalším krokům, které rozšíří omezenou konvertibilitu české koruny.

UPOZORNĚNÍ

Velvyslanectví České republiky znovu připomíná, že podle zákona č. 88/1990 Sb. bývalí občané, kterým bylo československé státní občanství odňato, a dále pak ti, kteří byli propuštěni v době od 1. 10. 1949 do 31. 12. 1989 ze státního svazku, mohou nabýt státní občanství ČR nejpozději do 31. 12. 1993. Velvyslanectví doporučuje, aby se zájemci obraceli v této záležitosti na generální konzulát v Sydney.

MY A ONI

Karel Wendt

Nemám v úmyslu se zabývat "případem Payne", protože nechci nosit dříví do lesa a běhat s křížkem po funuse. Úplně vyhnout se mu ale nemohu, protože, ačkoliv mě nezajímá případ sám, zajímá mě reakce na něj.

S odstupem doby a polevením vášní lze snad bez pění u úst chladně zvážít, čím vlastně se "proslavený" pražský parlamentář provinil. Řekl bych, že především mdlým duchem, kterýžto stav není v politice vlastní pouze poslancům České republiky. Odmitám se vzrušit blábolem člověka, který odsoudil exil v neposlední řadě kvůli "sortimentu" semišek firmy Bata a také proto, že jsme se v touze po mamonu (jak si malý Móric představuje emigraci) zvrhle vyhnuli vystěhování do Zimbabwe.

Znepokojuje mě něco jiného. Mírně to, že lidé kalibru pana Payna mohou být doma předsedy čehokoliv, vážněji, poněkud přehnaná reakce "nás" venku. Jako by pan poslanec nahrál alespoň některým krajanům na gól. Najednou je zde důvod k válce, který už ze záhadných důvodů dlouho hledali. Padla sekýra a rozdělila národ na dva kusy. Uvnitř hranic České republiky žijí o n i. Mimo ně žijeme m y. Amputovali jsme si hlavu a je nám dobře.

Naše názory se tvoří vlivem přímých zkušeností, tj. toho, co osobně zažíváme a nepřímých, tj. toho, co se dovídáme z doslechu, sdělovacích prostředků atd... Z obouhoh mám nepříjemný pocit, že je mezi námi neurčitý, ale nezanedbatelný počet krajanů, kteří si prostě nepřejí, aby oni tam doma uspěli.

Ale vraťme se k přímým zkušenostem, které jsou přirozeně daleko spolehlivější než nepřímé. Vzrušená "debata o blábolu" zmíněného již tribuna lidu přijímá slepě jeho tvrzení, že je vztah lidí doma k vystěhovalcům všeobecně negativní. Je tomu opravdu tak?

Po 41 letech exilu jsem se vrátil domů (1990 a 1992) k dvěma dvouměsíčním návštěvám. Obě patřily k nešťastnějším chvílím mého života a pochybuji, že by mohly být tak šťastné, kdybych se na každém kroku setkával jenom s "vztahem negativním".

Svou přímou zkušenost si vysvětluji tím, že ve vzájemném vztahu jich a nás jde o dvousměrný provoz. Záleží na tom, co chce člověk vidět. Předpokládanou

Stručný přehled rubrik

My a oni	01
Česko-australská kulturní aliance	02
Zprávy z České republiky	03 - 04
Vánoční rozjímání	05
Tři vánoční tajemství	06 - 07
Corpus delicti	08
Kam za zábavou	09
Z tajů krás české řeči	10
Oznámení	11
Vánoční stolování	12
Zajímaví lidé	13
Pryč Satane	14
Saturnin	15 - 16

zchátralost a špinu měst? Nebo jejich starobylou krásu, zvýrazněnou dechem dávných dějin? Neurvalé lidi, jaksi nenapravitelně poznamenané životem v totalitním státě? Nebo druhy, kteří mluví mým jazykem, vyrostli z mé kultury, z mých tradic a právě prošli peklem? Viditelné omyly, kterých se ten nový stát očividně dopustil a dopouští? Nebo pozoruhodné úspěchy, kterých stejně očividně v krátké době dosáhl? Myslím si, že z takových základních principů plyne všechno ostatní, protože lidé je vycítí a jak se do lesa volá.....

Nevraživci na obou stranách (není to smutné mluvit o obou stranách?) by si měli uvědomit, že rozdíly mezi námi a nimi jsou povrchní, dané růzností života dvaceti až čtyřiceti let, které ale nemohly přerušit vrstlá pouta staletí.

Jak to v těch letech oddělenosti vypadalo v kostce doma a venku?

Doma: malá skupina disidentů, větší skupina kolaborantů a daleko největší část - netečná masa, která prostě chtěla přežít co nejlépe.

Venku: malá skupina aktivistů, větší skupina spolupracovníků s konzuláty a daleko největší skupina - netečná masa, která prostě budovala nové existence, aby mohla žít co nejlépe.

Zjednodušeně: včera jako dneska, doma jako venku - lidé slušní a neslušní, lidé zdravého rozumu a lidé, kteří v apatice nekoupí. Tak tomu vždycky bylo ve všech společnostech, nejen v té české, a tak tomu vždycky bude. Záleží na nás, na kterou skupinu se chceme soustředit a, mimochodem, do které se tak svým vztahem zařadíme.

Závěrem k "causa Payne" otiskujeme část rozhovoru, který poskytl premiér Václav Klaus Lidovým novinám:

Když jsme spolu hovořili před vaším odletem do Francie, plánoval jste setkání se spisovatelem Kunderou, který odešel do exilu. jaký je váš vztah k exilu vůbec?

Vím, že nedávne prohlášení předsedy zahraničního výboru Jiřího Payneho vzbudilo velkou nevoli. Jak už to bývá Jiří Payne pronesl daleko obsirnější a vnitřně strukturovaný projev, ze kterého se vytrhly jedna, dvě větičky a pak z toho vznikla zauzlenina, která málem ohrožuje vnitropolitickou stabilitu

tu této země. Sesuříme to z tohoto piedestalu a posadíme to do normální roviny. Není co měnit na našem celkovém postoji a myslím, že fundamentalismus a extremismus v jakémkoliv směru je naprosto mylný. Říci, že všichni emigranti za posledních 50 let byli největší hrdinové protikomunistického odboje je lež a nikdo mě nedonutí, abych tuto větu řekl. Říci, že všichni tam odešli za svými krátkodobými zájmy, lepším autem a lepší vilkou a že bylo úplně jedno, jaký je tady politický režim, je to lež druhá. Myslím, že není třeba v tuto chvíli udělat nic jiného, než odmítnout tato dvě falešná zjednodušení a uvědomit si, že svět je jako vždycky mnohem složitější.

To je samozřejmě pravda, ale přesto by nás zajímalo, které "jednu, dvě větičky" z Payneho projevu měl pan premiér na mysli. Nám se celý projev příliš "vnitřně strukturovaný" nezdá.

pozn. redakce

ČESKO-AUSTRALSKÁ KULTURNÍ ALIANCE

V Sydney byla ustanovena Česko-australská kulturní aliance, která si dala za úkol přivážet českou kulturu a umění do Austrálie a naopak představovat České republice australské umění a kulturu, o které, jak víme, tam toho vědí stejně málo, jako Australané o nás. Domníváme se, že tato profesionální instituce je potřebná, protože by mohla velmi přispět ke sblížení těchto dvou zemí a to bychom právě my, exulanti jistě přivítali. Uměleckou ředitelkou je Dáša Bláhová, která se právě vrátila z Prahy, kde jednala o Alianci s českou stranou a má příslibenu všemožnou pomoc. Vznik této organizace také velkým uspokojením přijal generální konsul České republiky v Sydney a rovněž přislíbil pomoc a podporu.

Dalšími řediteli Aliance jsou:

Paul McGillick, spisovatel a kritik,

Dr. Jara Krivanek,

Dr. Jara David-Moserová, bývalá česká velvyslankyně v Austrálii,

Natasha Florean, malíčka a výtvarnice.

Zatím první akci, kterou Aliance připravila bylo představení divadelní hry "Dopis do Wollongongu". Premiéra se konala v srpnu v Sokole v Sydney a během ledna a února bude provedena v dalších australských městech. Jde o příběh, kterým bychom si chtěli připomenout 25. výročí tragické smrti Jana Palacha, který se upálil na protest proti sovětské okupaci v roce 1968. Hra je uváděna v angličtině, protože je především určena těm, kteří nerozumí dobře česky, ale přesto by se rádi něco z historie naší země dozvěděli. Slavnostní uvedení pro australskou veřejnost se bude konat asi první týden v březnu v Belvoir Theatre v Sydney, kde bude rovněž Aliance slavnostně představena veřejnosti.

Doufáme, že naši krajané podpoří snahy Aliance, protože právě kultura a umění je to, na co můžeme být právem hrdi, na co mohou být pyšné naše děti a co by měla Austrálie o malé zemi v srdci Evropy vědět.

Manželé Barnetovi

vám nabízí
široký výběr kontinentálního
i australského pečiva.

Přijímáme
objednávky na vánočky
a tradiční vánoční cukroví

44 Station Street
Wentworthville 2145
telefon: 631 98 10

ZPRÁVY Z ČESKÉ REPUBLIKY

(výběr zpravodajství ČTK a českého tisku)

Republikové představenstvo Hnutí za demokratické Slovensko navrhlo premiéry Slovenské a České republiky Vladimíra Mečlara a Václava Klause na Nobelovu cenu míru jako koordinátory klidného rozdělení Československa.

Hlavním důvodem růstu hrubého domácího produktu i při poklesu průmyslové výroby je silný nárůst exportu České republiky. Podíl exportu se blíží 50% na hrubém domácím produktu. Dynamika exportu je o 13% vyšší než v loňském roce a to i za situace, kdy ve vyspělých průmyslových zemích se očekává nulový nárůst exportu.

Regulované ceny dálkové dodávaného tepla by měly od 1. ledna 1994 vzrůst o 16% a nájemné ve státních bytech bude zvýšeno o 40%. Ceny elektrické energie, uhlí, plynu a jízdného se měnit nemají.

Mise mezinárodního měnového fondu, která v České republice pracovala počátkem listopadu, hodnotila vývoj české ekonomiky jako velmi úspěšný.

Oslavy 100 let českého tenisu vyvrcholí počátkem prosince v Pražské sportovní hale exhibicí, které se zúčastní Boris Becker, John McEnroe, Petr Korda a Karel Nováček. Dva nejúspěšnější tenisté všech dob - Ivan Lendl a Martina Navrátilová - však budou chybět.

Milan Kundera - francouzský spisovatel českého původu, získal prestižní francouzskou novinářskou cenu za románovou esej "Zrazené závětrí".

Krajský soud v Bratislavě zamítl žalobu slovenského ministra Dušana Slobodníka proti básníkovi L. Feldekovi, který prohlásil na adresu tohoto ministra, že není vhodné, aby Slovensko mělo ministra v fašistickou minulost. Soud uznal za prokázané, že pan ministr Slobodník byl členem fašistické Hlinkovy mládeže a na sklonku 2. světové války rovněž frekventantem speciálního kursu SS.

Dosavadní ekonomický vývoj potvrzuje prognózu vlády, že v letošním roce dojde poprvé k ekonomickému růstu o 0,7 - 0,9 %.

Plná vnější směnitelnost české koruny by měla být dosažena do roku 2000. V roce 1994 se má limit na nákup směnitelných měn pro turistické účely zdvojnásobit (nyní 7.500 Kč) a v roce 1995 by měl být zcela zrušen. Od 1. ledna 1994 si občané budou moci v bankách vyměnit volně směnitelné měny do výše 12.000 korun (tj. o 55% více než v tomto roce) - cca 400 US\$

Česko-německá hranice je hlavním tahem nelegální migrace do Německa. 25.605 cizinců zadržených německými úřady přišlo do Německa z Čech.

Za účasti australského vyslance pro ČR A. C. Kevina byla v Brně otevřena fast-food restaurace Chicken Treat jako první v Evropě.

Slovenský prezident Michal Kováč jednal v Lánech s českým prezidentem Václavem Havlem. Slovenský prezident při této příležitosti vyslovil obavu z upadajících kulturních a duchovních styků obou národů.

Přímé zahraniční investice do České republiky dosáhly podle evidence České národní banky za prvních 9 měsíců letošního roku 455 mil. US\$. Nejvíce kapitálu je z USA (54,5%), z Německa (10,6%) a z Rakouska (7,6%).

Výstava ke 110. výročí Národního divadla v Praze a 10. výročí ukončení jeho rekonstrukce byla instalována v Regionálním museu u Prahy.

Začlenění reformních států střední a východní Evropy do NATO je dle slov generálního tajemníka aliance Manfreda Woernera "historickou povinností". Tento proces však vyžaduje čas a aliance není odhodlána "lámat věci přes koleno", řekl v Mnichově.

Bývalý generální tajemník KSČ Miloš Jakeš se domnívá, že soukromé vlastnictví majetku lidí ničí a demoralizuje. "Kdyby Havel řekl, že v Českoslovenku bude kapitalismus a že se tato země rozpadne, lidé by ho nepodpořili."

Státní tajemník slovenského ministerstva kultury Roman Zelenay zahynul při autonehodě na dálnici u Lanžhota. Nehodu zavinil řidič ministerstva.

Kdyby se v České republice konaly volby koncem října, zúčastnilo by se jich 65% obyvatel. Politické strany by získaly následující podíl hlasů: ODS - 33%, ČSSD - 14%, ODA - 12%, KSČM/ LB - 10%, KDU-ČSLU - 5%.

Pilzeňské pivo je od října na českém trhu lacinější o 20 - 30%. Desetistupňové lahvové pivo stojí 5.40 Kč, dvanáctistupňové 7.40 Kč.

K 6. listopadu se v České republice přihlásilo k účasti ve druhé vlně kuponové privatizace 1. 264, 000 občanů. Jen v ten den se přihlásilo 47.000 zájemců.

Podle posledního průzkumu obyvatelé Prahy důvěřují z politiků nejvíce prezidentovi Václavu Havlovi - 85%, pouze 15% mu nedůvěřuje. Na druhé pozici se umístil ministr průmyslu a obchodu Vladimír Dlouhý, kterému vyjádřilo důvěru 82% dotázaných. Premiéru Václavu Klausovi důvěřuje 81% dotázaných.

Rozdělení bývalého Československa nebylo výsledkem nacionalismu ani na jedné straně republiky, stalo se tak dohodou se záměrem společné integrace obou republik do evropské unie, prohlásil slovenský ministr zahraničí Jozef Moravčík v Paříži.

10. listopadu oslavil 75. narozeniny Miroslav Horníček. Jak se na správného herce sluší - na divadelních prknech divadla Disk v Praze.

Oprávněnost nabytí vlastnictví na základě restituce hotelu Alcron je zkoumána u tří restituentek tohoto majetku. P. Fleischmanová je stíhána pro podvod a podplácení při získávání tohoto majetku pro své příbuzné, kteří žijí trvale v zahraničí a kterým opatřila podvodem občanské průkazy.

Největší důvěru u slovenské veřejnosti má premiér V. Mečiar, kterému důvěřuje 19% obyvatel. Na druhém místě je prezident M. Kovač se 16 %.

Průměrný plat v České republice se nyní pohybuje kolem 6.000 Kč. Plat prezidenta republiky činí 175.000 Kč, plat premiéra činí 41.000 Kč a platy ministrů kolem 33.000 Kč. Příjmy poslanců se pohybují mezi 15 - 19.000. Platy politiků již nejsou dávno v ČR špičkovými příjmy a s některými platy v hospodářské sféře se nadají vůbec srovnat.

Spotřebitelské ceny na Slovensku se zvýšily o 21,2% oproti prosinci 1992, životní náklady úhrnem se zvýšily o 13,1%. Míra nezaměstnanosti dosáhla 12,17%. Zahraniční kapitálová účast v SR dosáhla výše 346,3 mil. USD.

Názor, že krajané žijící v západní Evropě a severní Americe jsou většinou bohatí lidé a od ČR by neměli nic požadovat zastává 72% českých občanů. Důchod krajanům, kteří si určitou dobu platili penzijní pojištění v ČR, by přiznalo 47% občanů. S tím, aby zákon o restituci se vztahoval i na krajanů žijících v zahraničí nesouhlasí 64% dotázaných při průzkumu veřejného mínění ve vztahu ke krajanům.

Kulturní vztahy mezi Čechy a Slováky se podle ředitele slovenského Národního divadla ani po rozdělení Československa nedejlimitují, uvedl Dušan Jamrích při příležitosti hostování bratislavského operního souboru v Národním divadle v Praze.

České církve a společnost - bylo téma letošního setkání čelních postav bývalého čs. exilu v bavorském Frankenu pod vedením osmdesátiletého arciděkana Břevnovského kláštera Anastáze Opaska.

Kursy valut v České republice. Australský dolar - 18,71 Kč nákup a 20,85 Kč prodej. Novozélandský dolar - 15,58 nákup a 18,28 prodej. Americký dolar - 29,10 nákup, 30,50 prodej. Slovenská koruna se prodává v českých bankách za 0,81 - 0,91 Kč.

Prezident Václav Havel obdržel mezinárodní cenu míru Indíry Gandhiové za mír, odzbrojení a rozvoj za rok 1993. Toto oceňování je udělováno od roku 1984, kdy byla bývalá indická premiérka zavražděna.

V Praze zemřel vynikající herec František Filipovský a známý režisér Zdeněk Podskalský.

Jako nejvýznamnější humanitární pomoc z postkomunistických zemí označil pomoc České republiky Bosně a Hercegovině člen vykonávacího prezidia Mirko Pejanović.

Rudé právo upozornilo na skutečnost, že čs. vláda prodala v roce 1988 za pouhý milión korun hotel Palace, jehož dnešní hodnota převyšuje miliardu korun. Hotel získala česko-rakouská firma Varimpex, která získala 49% podíl a jejímž zaměstnancem byl Přemysl Štrougal, bratr bývalého premiéra.

Čtvrtý mezinárodní knižní veletrh a festival spisovatelů se uskuteční 12. - 15. května 1994 v Praze. Očekává se účast 1200 nakladatelství ze 30 zemí.

Padesát tisíc vstupenek, šedesát koncertů a jediná cembalová interpretační soutěž na světě jsou připraveny na hudební festival Pražské jaro 1994, který bude zahájen 12. května. Na zahájení vystoupí Pražští symfonikové, premiéru bude mít Birminghamský symfonický orchestr, zúčastní se rovněž BBC Philharmonic Orchestra a Francouzský národní orchestr. V jedné z představení je i vystoupení Karla Gotta.

Předměty kulturní hodnoty bude možné vyvažet z České republiky pouze na základě osvědčení, že nevykazují znaky kulturní památky.

Na čtyři miliardy korun je odhadován majetek Adolfa Schwarzenberga, na který v zákonné lhůtě uplatnila nárok Alžběta Pazoldová, rozená Schwarzenbergová. Podle zástupců pozemkového úřadu, v jehož katastru se majetek nachází, není tento restituční nárok oprávněný. Majetek zabavilo v roce 1940 gestapo a po válce nebyl oprávněnému vlastníkovu navrácen. Zákon, zvaný Lex Schwarzenberg jej převedl do vlastnictví československého státu.

Podle ministra financí Ivana Kočárnika zaznamená ČR v příštím roce výraznější ekonomický rozvoj při předpokládaném 2 - 3% růstu národního produktu a jednociferné inflaci, nezaměstnanost by neměla překročit 5%.

Idea národního porozumění a obecné shody, "jakési společné vůle vyřešit společné věci", tato atmosféra způsobila, že nedošlo k žádným dramatickým občanským konfliktům, řekl v předvečer výročí události 17. listopadu 1989 prezident republiky Václav Havel.

(pro krajský tisk zpracoval
Generální konzulát ČR v Sydney)

Vánoční rozjímání netradičně zbožné

Jaroslav Kovářiček

Pokaždé v únoru říkám si, že nastal čas začít kupovat vánoční dárky, neb Vánoce přikvapi než se naděje. A náhle je tu prosinec a během po mňestě, hledaje kde co bych narychl koupil. Obchody jsou přeplněny zbožím i kupujícími. Zdá se mi, že Vánoce přicházejí každým rokem rychleji, a také se mi zdá, že již nejsou tak poetické jak bývaly v dobách mého mládí, nýbrž že se stávají bezuzdným hyěním materialistickým. Zajisté, dostávat dárky je potěšující, ještě příjemnější je dárky dávat, je-li tento rituál podarovávání výrazem radosti a lásky. Jsou však dnešní Vánoce vskutku takové?

Možná jsou moje pocity způsobeny prostě tím, že stárnu. Vánoce jsou především svátky dětství, jsou oslavou zrození a naděje. A také pocitem jistoty, který, je tak příznačný pro dětství, nebo by alespoň být měl. Ty vůbec nejkrásnější Vánoce jsou ve vzpomínkách na naše středoevropské Vánoce, které byly, a snad ještě jsou, časem poesie. Svět australských Vánoc je jiný, což je způsobeno nejen rozdílností tradic, ale také rozdílností ročních období. Ale nejsou Vánoce uprostřed australského léta vskutku vánočnější než ty české bílé? Jen si vzpomeňme na vyřezávané malebné betlémy, brodili se v nich pastýři sněhem? Pokaždé, když o Vánocích projíždím adelaidskými kopci a pozoruji ovečky klidně se pasoucí po stráních, napadá mne, že takhle přece vypadají ty Vánoce betlémské.

Připadá mi tedy, že v době moderní jsou Vánoce více komerční než poetické či náboženské, zrcadlí tak podstatu naší blahobytné spotřebitelské společnosti. Jest však velikost radosti úměrná množství dárků pod stromečkem? Jsou předměty vskutku tím hlavním zdrojem pocitu štěstí? Společnost bohatá na věci jeví se být poněkud chudá duchovně. Dárky jsou rozbaleny a většina z nich přiřadí se nejspíše k haldě dalších pro život nepotřebných věcí. Hromady krásně potištěného a drahého balicího papíru snadno překryjí onen, původní smysl

Vánoc, smysl ryze náboženský. Vánoce jsou oslavou narození dítěte, ne však leckakého dítěte, nýbrž Spasitele lidí a světa vykupitele. Moderní spotřebitel jeví se však dbáti více o vypasení než o spasení.

V zájmu pravdy o životě je ale nezbytné položit si také otázku, zdali pro člověka moderní doby náboženství jest potřebné, neřku-li nezbytné. Narození Ježíška znamená také počátek jednoho z nejrozšířenějších náboženství, které výrazně ovlivnilo dějiny světa. Ví se, že Ježíš vskutku žil, přesné datum jeho narození však známo není, odhaduje se, že se narodil asi 6 let před našim letopočtem. Chtěl jsem napsat "před Kristem", mohlo by se to ale nelíbe dotknout nějaké útloucí duše, vím z vlastní zkušenosti, že ne všichni křesťané oplývají tolerancí. Některé otázky jsou však nezbytné. Je tomu již bezmála dva tisíce let, co Bůh poslal svého jediného syna spasit svět, doba dostatečně dlouhá abychom se mohli zamyslet nad úspěšností tohoto dobromyslného činu.

Křesťanství výrazně obohatilo životy generací, jak přesvědčivě dokumentují mnohá umělecká díla. Evropskému člověku přineslo křesťanství zřejmě duchovní povznesení, avšak ta víra v jediného pravého Boha přinesla již méně povznesení leckterým národům neevropským, mnohé z nich byly v zájmu křesťanského spasení docela prostě masakrovány. Kolik jen kulturních škod napáchali po světě misionáři různých ražení, kolik lidských životů přišlo ve zmar právě pro jméno Ježíše Krista, který se jako roztomilé děťátko narodil v Betlémě a penkami byl ovinutý. Ani dnes nedá se mluvit o nějaké očividné spásy mezi křesťany v Irsku či bývalé Jugoslávii. Zajisté, nevíme co by na to říkal ten, který křesťanství daroval své jméno. Kristus hlásal především lásku k bližnímu, zdůrazňoval pokoru i štědrost, jak se tedy mohlo stát, že v jeho jméně byli lidé mučeni a upalováni? Byl to projev zaslepené viry či chladné kalkulující moci? Je zcela pochopitelné, dívá-li se moderní člověk na křesťanskou praxi poněkud skepticky.

Nelze ale přehlédnout, že něco jako by scházelo moderní materialistické a bezbožné společnosti. Snad je zapotřebí, aby Bůh vyslal světu opět svého jediného syna. Možná bylo by ještě lepší

poslat dceru a tak nabídnout lidstvu další příležitost. Domnívám se, že skutečné křesťanství nemělo by být otázkou moci a dobývání světa pro Boha jediného. A než kdo v Boha věřit počne či přestane měl by si nejdříve ujasnit definici Boha. Symbolika Vánoc je k tomu dobrou příležitostí. Jaký smysl je obsažen v tom, že Ježíška přišli uctít tři mudrcové z východu? Je pozoruhodnou historickou skutečností, že většina náboženství se zrodila v Asii a některá z nich jsou o hodně starší než křesťanství, mnohé jejich rituály jsou si však podobné. Že se křesťanství v historii tak výrazně prosadilo má svůj důvod v neposlední řadě ve výlučnosti, přejaté z židovství. Vědomí vyvolenosti vedlo snadno k vzniku pevně organizovaného společenství. Proč si tento Bůh vyvolil "svůj lid" a nezjevil se všem národům se stejnou laskavostí zůstává záhadou. Studium prastarých textů vědeckých zjišťujeme, že mluvili-li o Bohu, mluvili o lásce, o silné a hluboké lásce ku všemu, která prostupuje celým vesmírem. Ne o té lásce, která je toliko dočasným splašením hormonů a končívá rozvodem. Mluví o lásce, která dává a slouží, která je projevem boží laskavosti a zároveň velkou zbožností, kdy duše splývá s Bohem. Vánoční alegorie obrazu chudé rodiny, které se děťátko narodilo v pastýřské jeskyni je také symbolem velké lásky. Vánoce nabízejí příležitost zkoumat důležitost hodnot duchovních pro ten náš prosperující materialistický svět. Osobně jsem přesvědčen, že milující laskavost jest světu potřebnější než víra. Jsou-li Vánoce chápány jako svátky velké lásky, potom může se o ně s křesťany dílit veškerý lid světa, bez pobízení.

Přeji vám všem Vánoce plné lásky, té, která jediná přináší pokoj duši a radost nesmírnou. A ať přetrvá ještě dlouho do všedních dnů povánočních.

Tři vánoční tajemství.

povídka Karla Šindeláře

Obchodní jednání úspěšně skončilo a Pavel si s úsměvem srovnával papíry a vkládal je do aktovky. Kdosi z přítomných navrhl ještě společný oběd v luxusním pražském hotelu, vyhrazeném pouze pro stranu a zahraniční hosty, ale Pavel se zdvořile omluvil. Nyní pozoroval z oken vlaku zasněženou českou krajinu a přemýšlel. "Zvláštní charakter, tyto lidé. Na jedné straně režim do nich zuby nehty páchuje ideologickou domýšlivostí, ale na druhé straně tyto lidé dobře vědí, že se nemají na co domýšlet. Co je vlastně tak přitažlivé na postavení hlavního prokuristy velké německé společnosti?" ptal se sám sebe. Předně: dokonalý zevnějšek gentlemana. Šaty nejposlednějšího střihu. To to se ovšem dá na západě snadno koupit. Sněhobílá košile, s manžetami vyhlížejícími z rukávů přesně předepsaný jeden centimetr, nic více a nic méně, ovšem s nezbytnými zlatými knoflíky, Pavel si je nepotřeboval ani potahovat. Skvělá aktovka, zlaté pinclé pero a tužka, stříbrné pouzdro na cigarety a zapalovač, komerční zdvořilost, soustředěný výraz v obličeji člověka plně zaměstnaného, bez vteřiny času na zbytečnosti a toto si konečně osvojl po nějaké době skoro každý člověk. Ovšem, až do té doby, než otevře ústa, a potom někdy je zle. Pavel nebyl domýšlivý. Bývalý avantgardní básník a pražský bohém se v exilu velmi rychle přeorientoval. Prostě: pro básníky zde nebylo místo. Nutno bylo transponovat jednu energii do druhé.

Transponovat energii! Pavel se tiše usmíval své zamilované teorii, kterou vysvětloval svým překvapeným přátelům tajemství tak rychle kariéry, od začátečního místa malého pisáře ve velké německé společnosti až do postavení hlavního prokuristy. Jedno procento talentu a devadesát devět procent práce a energie. Jeden nevyužitý talent se dá transponovat do jiného. Toto může dokázat každý, na světě není nic nemožného, pouze přírodní zákony se nedají změnit. Jeho němečtí kolegové, které Pavel přeskakoval jako na olympijských závodech vrtěli nad ním hlavou, ale odzbrojeni jeho otevřeným, širokým úsměvem se bez reptání podřizovali jeho pokynům. Nyní Pavel jezdil uzavírat smlouvy do všech evropských zemí, i do Československa. Tam ho na všech ministerstvech přijímali s příslušnou zdvořilostí. Nikdo ani zdvihnutím obočí se neodvážil naznačit nějaké pochybnosti o jeho minulosti, že je to jenom uprchlík, který se kdysi před nimi jen stěží zachránil. Jednání s těmito lidmi v Pavlovi nechávalo vždy kyselý pocit vzájemného obelhávání a znechucenosti. Pavel by je byl nejraději

přenechal svým kolegům, ale při každém zájezdu byla možnost spojit je s návštěvou Jirkových rodičů v Březových Horách.

"Tak, - a nyní pověším za trochu poeste prokuristu na hřebík" usmíval se potěšeně. Snad by si měl vyměnit i ty honosné šaty, ty se nějak nehodí do rámce vánoční prostoty, ale Fialům na tom nebude vůbec záležet. Ti dva drazí staří holoubkové jsou už vzdáleni vši lidské slabosti. Krajinou se pomalu sklánělo poledne, přijde k Fialům právě před štědrovečerní hostinou a to již paní Fialová připravuje to nejlepší, co si za svůj malý důchod mohla koupit. Ani slovem se nezmínil o tom, jak dlouho musela vystávat v nekonečných frontách pro vánoční nákupy.

Paní Fialová radostně vykřikla, když na Pavlovo zaklepání otevřela dveře. "Pane Pavel, musím být upřímná, já jsem vás opravdu dnes čekala, i když jste nám ani nenapsal. Já vím, že vy na nás nikdy nezapomenete. Ani trochu jste se nezměnil, pořád jste takový hezký chlapec." Políbila ho a spěšně za ním zavřela dveře.

Zatím co si Pavel odkládal svrchník, paní Fialová se k němu naklonila a spěšně šeptala: "Tatínek je chvíli ještě venku, musím vám rychle něco důležitého říci. Tatínek je moc nemocný, doktoři říkají, že má špatnou krev a že to s ním nemůže už dlouho trvat. Jirkovi, prosím vás, o tom ani slovo, ale kdyby jste mu mohl říci, aby sem alespoň na krátkou dobu přijel, to by tatínka strašně potěšilo. Možná, že by mu to i ulehčilo jeho poslední hodinky. Copak o mne zde vůbec nejde, já jsem docela šťastná, když mi řeknete o něm, že se má Jirka dobře, já si už dokážu v životě ledacos odepřít a Jirka asi nemá mnoho volného času, ale kvůli tátovi by to snad mohl udělat. Ale, prosím vás, tatínkovi o tom ani slovo!"

"Snad to není tak vážné", zašeptal překvapený Pavel, - ale to se už v předstí ozvaly kroky a paní Fialová si rychle položila prst na ústa.

"Vítám vás, pane Pavle", objal ho paní Fiala. "A vám to vždycky jako bych objímal našeho Jirku. Ale, co to děláte? Žádná změna, jakoby jste ani neměl čas na stárnutí?"

"Děkuji za kompliment", usmál se Pavel. "Vy také vypadáte velmi dobře."

"Nu, není si na co stěžovat. A co vy, doufám, že nám zase tak brzy neutečete?"

"Mohu zde zůstat až do posledního vlaku do Prahy, abych stihl ještě letadlo do Frankfurtu. Ale, abych nezapoměl, zde vám Jirka něco posílá a také maličkost ode mne. Až na fotografii, zase zapoměl se dát vyfotografovat. Pro samou práci nemá prostě na to času."

Paní Fialová vzhlédla od kamen: "Jen, aby se nepřepřacoval. Máme o něho s tatínkem stále starosti, protože býval takový slaboučký. To byl opravdu Boží zázrak, že

přežil za války ten koncentrák."

"Měli byste ho vidět dnes. Zdravím jenom kvete a co má v sobě energie! Více než já! Jenom do Československa se neodvážil, to jistě chápete proč. Ani psát vám nechce, abyste neměli mrzutosti. Teď jenom pracuje a šetří, protože si chce vás jednou vzít k sobě, abyste měli pěkné a klidné stáří."

"To mně ani nepřipomínejte!" řekl smutně paní Fiala. "Kdy ten svět jednou přijde k rozumu, vždyť to tak stále nemůže zůstat! Modlíme se za to s maminkou denně."

"I my v to všichni doufáme," řekl Pavel nejistě.

Pokojem se rozlévala příjemná vůně ryblí polévky, když ji paní Fialová ji nalávala do talířů. Při jídle musil Pavel stále vyprávět o Jirkovi. "Jestlipak ještě hraje na varhany?" chtěla vědět paní Fialová.

"Jirka hrával, totiž stále ještě hraje" opravil se Pavel rychle, "v našem kostele ho lidé mají za to rádi."

"Tak jako zde, i zde lidé na něho rádi vzpomínají. Tak si přál jít studovat konzervatoř. Ale za války to nešlo, potom do toho přišel ten koncentrák, a po válce byl Jirka všude odstrkovaný. Ale muzice rozuměl, i když ji nemohl studovat," vzpomínala paní Fialová.

Paní Fiala k tomu jen smutně přikyvovala, ale paní Fialová připomněla, že se musí upravit stůl s vínem a zákusky a rozsvítil stromček.

"Soused nám slíbil několik barevných obrázků, které hned okopíruje, abyste je mohli vzít i pro Jirku. Řekli byste, pane Pavle, že i ty svíčky nebyly letos k dostání. Museli jsme je s tatínkem ulívat ze starého vosku."

Krátce nato vešel soused. "Šťastné Vánoce, pane Pavle. Tak prosím, pěkně se usmívat a obrázek bude za půl hodiny hotov."

Všichni tři se sesedli ke stolu a usmívali se do kamery. V záři reflektorů se ozvalo cvaknutí a soused rychle odcházel. Pavel si pokradku prohlížel Jirkovy rodiče. Pravda na panu Fialovi bylo již znát, že je těžce nemocen, ale ani paní Fialová nevypadala dobře. Kdo ví, co bude do roka, pomyslel si smutně. Připomínali mu oba jeho vlastní rodiče a tato vzpomínka ho naplnila smutkem. Paní Fiala si všiml jeho zamklivosti a naklonil se k němu:

"A co, pane Pavle, po vašich rodičích se vám někdy zasteskne?"

"Ano, denně," přisvědčil Pavel. "A proto tak rád jezdím k vám. Někdy to i Jirkovi závidím, že stále má ještě rodiče."

Paní Fialová mu položila jemně ruku na rameno: "Dnes není doba na smutek. I my jsme šťastní, když vás tu alespoň jednou za rok máme a můžeme vám připravit kousek domova."

"Trochu hudby by neuškodilo," řekl paní Fiala a položil na starý gramofon desku. "Pokojem se roznesly jásavé dětské hlasy,

zvěstující slávu Božího narození. Svíčky vydávaly zvláštní vůni, skoro jako kadidlo. Vanilkové rohlíčky připomínaly Pavlovi domov. Pozoroval bublinky vína ve skleničce na sněhobílém ubruse a v zamyšlení si ani nevšiml, že i Fialovi se odmlčeli. Každý byl zaboven do vlastních myšlenek. Probudil je příchod sousedův.

"Pane, tak pěkné snímky se mě dosud ještě nepovedly. Zde je jeden pro Fialovi, a v této obálce je druhý pro pana Jirku. Napsal jsem na něj P.F. - ono to bude pro něho vlastně už přání k Novému roku." Pavel přijal obálku a hleděl zamyšleně na písmena P.F. - všem to je přece Pour Félicité - přání všeho nejlepšího do Nového roku, ale Pavlovi se najednou začalo zdát, že ta písmena znamenají něco jiného. Jiná slova, která si nemohl ujasnit. Ale paní Fialová radostně vykřikla: "Pro všechny svaté, to je ale krása. Ani tomu nechci věřit. Pane Pavle, prosím vás, nezapomeňte je dát hned Jirkovi. Ten bude mít radost!"

Pavel stále díval se ztrnule na písmena na obálce - PF, PF..... Jaký jenom tato mají smysl? Sotva se zmožil na odpověď: "Jistě nezapomenu.... Ale promiňte, za nedlouho mně jede vlak."

"Vyprovodíme vás kousek cesty", navrhla paní Fialová, ale když vyšli z domku paní Fiala se pojednou zastavil: "Mamínko, nějak se ochladilo. Snad by ses měla vrátit zpět a přinést si svůj vlnák!"

"Opravdu, je chladno", podotkla paní Fialová. "Budu ihned zpět."

Sotva odešla, naklonil se pan Fiala k Pavlovi: "Pane Pavle, prosím o tom, co vám nyní řeknu, Jirkovi ani slovo. Maminka je vážně nemocná, má těžkou rakovinu. Doktoři ji nedávají žádné naděje, snad jenom několik měsíců. Kdybyste mohl nějak přemluvit Jirku, aby sem na pár dní zajel, to by jí učinilo velmi a velmi šťastnou. Ne pro mne, i když já bych ho rád viděl, ale já jsem chlap a rozumím, co to je, když má muž povinnosti, jaké asi má Jirka, ale jenom kvůli mamince, - ale toto ji nesmíte říci."

Pavel ani neměl čas odpovědět, protože se mezitím paní Fialová již vracela. Všichni šli mlčky křupkavým sněhem. Všude z oken svítila světla, místy se ozývala i radostná vánoční hudba. Pavel mlčky vnímal rytmus chůze, ale jeho myšlenky byly stále u těch dvou tajemných písmen: PF

Za chvíli se zastavili: "S Bohem, pane Pavle..."

Ještě loni řekli na shledanou, pomyslel si Pavel smutně a jen tiše řekl: "S Bohem."

V okně jedoucího vlaku pozoroval odraz vlastního obličeje. Byl sám v oddělení a nemusel se proto starat o to, co si pomyslí jiní cestující. Pavel Hanslík, úspěšný prokurista velké obchodní firmy, - a přitom stále ještě básník. Myslel si ironicky, když si zapaloval

cigaretu. Svět je tak bláznivý, ale stále přitom tak krásný, tak krásný, přes všechny bolesti, které stále vycházejí na povrch. Kouř rozptyloval obrysy jeho obličeje a přikrýval je modrým závojem. Tak, tak, tváře se dnes mají zakrývat, doba si toho žádá, dnes je třeba alespoň sto závojų, a ne jenom těch tradičních sedm. V Pavlovi zase mluvil básník a romantický pozorovatel. Vánoční báseň in vivo? To byl tajný Pavlův sen, že se mu podaří jednou prožít ve skutečnosti báseň, kterou by jinak nedokázal napsat.

Vzpomněl si při tom na Jirku. Zvláštní věc, že to byl právě ten tichý, zamklý Jirka, který toto o Pavlovi dobře věděl: "Ty jsi Pavle stále básník, řekl bych skoro i dramatik. Inscenuješ své básně in vivo a přitom je tak prožíváš."

Pavel se pobaveně usmíval: "Na psaní dnes, Jirko, nemám vůbec čas. To je pravda. A až se jednou nasytím obchodu, tak snad něco zřežuruji."

"Tonikdy neuděláš. Koho jednou business dostane do svých spárů, ten z nich už nevyvázne."

"A to mne, drahý Jirko, zase málo znáš. V jednom ti dávám za pravdu. Mít moc, rozhodovat v obchodním světě má opravdu své magické kouzlo. Je to jako sedět u rozvodové desky a stiskávat knoflíky, ale není v tom ani za mák poesie. Jednou se ta nuda ve mně vzbouří, odhodím obchodní škrabošku a budu experimentovat s lidskými city a vášněmi."

Jirkovy oči se při poslechu Pavlovy řeči zatahovaly smutkem.

"Tuto zvláštní schopnost ti, Pavle opravdu závidím. Pro toto jsem nebyl stvořen. mně byl určen bezvýrazný život a ten si už musím dožít... Mých rodičů je mně líto. Snad by bylo pro ně lépe, kdyby mne předešli. Nemuseli by se alespoň nad mým osudem trápit..." Pavel si najednou při vzpomínce na Jirku uvědomil, jak všichni Fialovi jsou stejní v té jejich krásné a nesobecké starosti pouze o toho druhého. Jirka byl jejich jediným synem. Nemohl myslit a jednat jinak, než jeho rodiče. A potom přicházely ty záchvaty příšerného, křečovitého kašle. Při vzpomínce na tyto chvíle stále jezdil Pavlovi po zádech mráz. Jirkovy oči jakoby přitom v sobě tajily bojácnou a nevyslovenou prosbu. Ale Pavel si myslel, že ji správně pochopil a sám sobě slíbil, že ji Jirkovy splní.

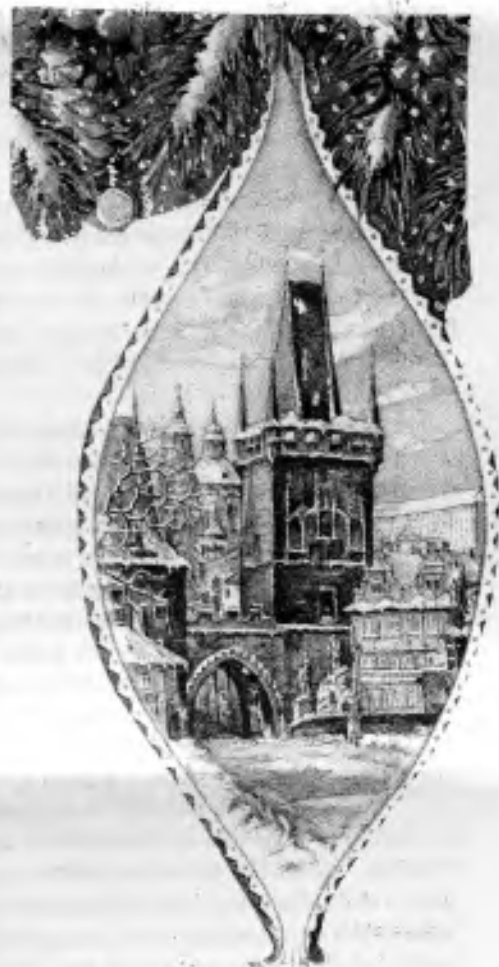
V těch vzpomínkách vyndá z kapsy sousedovu obálku a znovu se zahledí na tajemná písmena P.F.... Začalo mu najednou připadat, že se formují do jiných slov než do těch, kterými obvykle začínala. P.F.... to neznamena Pour Félicité, ale něco jiného. A Pavel skoro až vykřikl překvapením, když si to náhle uvědomil: P.F.... Pia Fraus...! Svatá lež...!

Těto se Pavel dnes dopustil! Pouze proto, aby dal svým přátelům trochu čistě

vánoční radosti a naděje. Měl by si to vyčítat nyní, když je svátek Božího zrození, které hlásá štěstí a mír mezi lidmi...?

Nebot Jirka byl již skoro rok mrtev. Ten Pavlův jediný kamarád opravdu podle vlastní předpovědi dožil svůj bezvýznamný život, poznamenaný tichou, ústupnou povahou, vězením, exilovou bídou a konečně i tuberkulosou. Bylo to krátce po loňských vánočních svátcích. Ještě vděčně pohládl Pavlovu ruku, když od něho slyšel vánoční pozdravení od svých rodičů.

"Fantasto!" - usmál se Pavel na vlastní obraz v zrcadle okna. Jirka měl pravdu.... Dnes jsem si sám inscenoval vlastní vánoční báseň in vivo - a tři lidi v ní byli alespoň na chvíli šťastni...!

KULTURA

CORPUS DELICTI ?
GOLÉM V SYDNEY !!

Sensace roku 1993 : Do Austrálie emigroval Golém - v opeře.

Ne ovšem ten náš pražský, ten Jiráskův. To Golém z Dálného Východu a skladatel Larry Sitský s australskou libretistkou Gwen Harwoodovou postavili onu figurku z pražského ghetta na hlavu. Rabi Löwy se v hrobě nemůže cítit nijak dobře, když z jeho robota ušili mstitele židovstva, z rudolfínské Prahy děj jakoby posunuli o tři století zpět do doby krále Václava a z jeho Prahy sestrojili místo haličských pogromů.

Na hlavu ale Prahu postavily i ženy Pavlaskovy, dcera s matkou, v jejichž filmu jsme si to my, chlapi pěkně odnesli : impotentní básník, fízl, neohrabaný snilek a potetovaný (poTETOvaný) gigolo s kytarou a nezkrtným - byť jen tušeným - sexdrive. Podobraz nás mužů z Čech. Leč Praha snesla už ledacos, přežije i vladivostockého Goléma a Předmět doličný v latině.

Golém Sitského zřejmě proklouzl síti emigračních nástrah páteho světa a ve stejnojmenné opeře se nám v Sydney představil jako by se asi představil Praze Ned Kelly z pera Rudolfa Těsnohlídka. Sitský a Harwoodová za režie eminentně nadaného Barrie Koského dají tomu negolémskému Golémovi za úkol nakonec znásilnit na židovském hřbitově v Praze již mrtvou dceru rabinovu, za doprovodu tónu snad vhodných k aktům onoho neobvyklého rázu. Na jevišti se též čas od času objevuje novodobá pražská červenobílá tramvaj, která rozváží vysoké katolické hodnostáře, skinheady a jiná pozoruhodná individua z říše gójů. Před zraky diváků se odehrávají rány egyptské a v uších zní ultranová hudba, ne zcela nemelodická.

Česko-německo-židovská Praha Kafkova, Werflova a E.E.Kischova by na tuto novoaustralskou operu zírala možná s hrůzou. Město, kde jedna z nejstarších synagog v Evropě a jeden z nejstarších židovských hřbitovů přestály bez pohromy více než šest let německé okupace, je nám Sitským představováno jako symbol antisemistických rejů. Nebylo to snad úmyslné, snad jen nedopečené, ale člověka z Prahy hněte, že se tvůrci díla otřeli o město, které zřejmě neznají, a to s mělkostí až bolestivou a ve snaze promítnout záhady starého evropského ghetta do přítomnosti, rozhodně nečeské.

Opera je však výborně režirovaná, pěvecké výkony i celková výprava jsou vynikající, a právě tak výkony jednotlivých zpěváků i sborů. Celé dílo je také sto naprosto originálním způsobem postavit křesťanskému světu zrcadlo a dát vidět a domyslet staleté křivdy a zločiny páchané, ve jménu Trpítele, na bezbranném národě. Takto pojatý Golém je ovšem

vykřičníkem naprosto ospravedlněným - jen kdyby ta Praha neměla ten haličský nádech nehodný staré české legendy.

Je-li "Golém" corpus delicti nedobrého činu na Praze letos spáchaném, je český film "Corpus delicti" nedávno uvedený televizní stanicí SBS zločinem druhu jiného. Je to film "divčí" v tom smyslu, že chlapcům dává co proto a hrdinkami jsou dívky od šestnáctky po dobrou pětapadesátku. Režisérka nechala vyfádit jak Jiřinu Bohdalovou tak i ze Sydney do Prahy se navrátilší Lenku Kořínkovou. Přesto jsou postelové scény jen velice delikátními náznaky činnosti, již - jak jsme si to právě v tomto filmu osvěžili - čeština vyjadřuje třemi jadrnými slovesy (na rozdíl od v těchto sférách pochudlé angličtiny). Sitského Golém by si na své nepřišel, scény jsou striktně postelové, nikoli hřbitovní, a jejich objekty hýří nemrtvostí.

Pokud můžeme pojímat "Corpus delicti" jako doličný předmět hloubky do níž česká společnost zapadla během čtyřiceti let, mohl by být film pochopen i jako výrazný dokument české tragické komiky. Cizinec ovšem nemá absolutně možnost české nuance filmu interpretovat, a v tom česká kinematografie dále prodlužuje svůj dlouholetý omyl - že totiž česká problematika je na evropském trhu známou veličinou. Češi si tak zavírají cestu do filmového světa a mezi publikum, které přímo hladoví po konečném objasnění právě uplynulých dekád. Pohledy z českého, nebo dokonce z pražského zvětví ten kýžený dopad nemají a pro cizího diváka přímo hraničí s absurdností. Nedostatečné podtitulky tuto neblahou situaci neusnadňují.

Člověk - ten náš pan Novák cizinec - si říká, že by teď byl právě čas vidět historické filmy o svatém Václavovi, o Karlu IV, o Kostnici, o Máchovi, o Mnichově, o Jaltě, o Kafkovi, ale českým režiséry stále chybí schopnost zasadit Čechy do historických kontextů Evropy a širšího světa, a nepřestávají se vyžívat v prostředí pražské kondelikovštiny a recese za Šumavou nikomu srozumitelné. Kdyby alespoň doma dovedli zachytit grandióznost Prahy jako velkolepého evropského města, a unikátnost desítek dalších míst českých a moravských - ale česká krajina v takovém "Corpus delicti" je představena jakousi oranicí kolem několika šupen, snad kolem Prahy.

Práce kamery je výtečná - bystrá a tvořivá, ba avantgardní. Postava Jiřiny Bohdalové je velkolepě zachovalá a Lenka Kořínková si asi uvědomí, že jejím pravým živlem je film český. Je důvodné podezření, že nový český film se brzy opět vyšvihne do ztracených výšek, ale že bude asi potřebovat Formana, Kunderu nebo Škvoreckého, aby se svět přestal konečně dívat na středoškolské šprýmaře z Prahy. Neměl bych se podepsat "Radil z Austrálie?"

Bořek Šindler

KAM ZA ZÁBAVOU.

SOKOL SYDNEY

Grattan Crescent, Frenchs Forest,
tel. 452 5617

v sobotu 4. 12. v 15 hod. odpoledne
zve všechny děti
na

Mikulášskou nadílku pod stromečkem.

Cestnými hosty budou Mikuláš, Čert a Anděl

v průběhu odpoledne uvidíme
rovněž

Sportovní akademii žáků a žákyní
pod vedením Jany Novákové a Kurta Kiliána

Rodiče prosíme, aby oznámili počet dětí, které přijdou
nejděle do 1. prosince
na tel. 99 2260 (do 20,00 večer)

v sobotu 4. 12. ve 20 hod. večer
se koná

Mikulášská zábava pro dospělé.

k tanci a poslechu hraje kapela Vojty Ciny,

bohatá tombola
nadílka pod stromečkem.
večeře se podává už od 18,30

vstupné : \$ 6.- studenti a penzisté \$ 3.-
místa si můžete zamluvit na telefonech:
529 8457 - 99 2260

v neděli 5. 12. od 12 hod.

se koná

"OCEANIA CUP"

Turnaj v sálové cyklistice za účasti nejlepších světových
týmů - ze Švýcarska, Německa, České republiky a Austrálie.
Mimo to se vám představí muži i ženy v "artistic cycling"

Vstupné: \$ 5.- penzisté a děti zdarma.

Další informace :

Vašek Novák - 30 6781

31. 12. 1993 od 20,00

začíná

SYLVESTR V SOKOLE

k tanci a poslechu hraje kapela Vojty Ciny,
bohatá tombola,

večeře se podává od 18.30

vstupné : \$ 10.- studenti a penzisté \$ 5.-

místa si můžete zamluvit na telefonech :

529 8457 - 99 2260

Vedení Sokola se s vámi všemi těší na shledanou nejen na
těchto pořadech, ale i na všech dalších v roce 1994.

ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ JAKUBA JANA RYBY

se bude letos konat :

v neděli 5. 12. v 19.15 večer
v St. Columba Presbyterian Church
Old Northern Road, Castle Hill

v neděli 12. 12. v 19.15 večer
v St. Mark's Anglican Church
39 Jamieson Street, Granville

Před Rybovou mší bude provedena Ceremony of Carols
Benjamina Brittena. Rybova mše je v národních krojích.

Vstupné dobrovolné.

Tradiční Půlnoční Mše svatá

bude sloužena

na Štědrý večer 24. 12. 1993

v Santa Sabina Church

90 Boulevarde, Strathfield

zpěv koled začne v 21, 45 večer a mše ve 22 hodin.

Vánoční Mše svatá

bude sloužena na Boží Hod 25. 12. v 11.30

v St. Francis Church

Albion Street, Surry Hill.

Děkujeme Otci Emilu Černajovi za laskavou ochotu a
přejeme mu Šťastné a Bohem požehnané svátky vánočního
míru a mnoho zdraví do jeho další obětavé činnosti.

COUNTRY CLUB

30 Devonshire Road, Kemps Creek
tel. 6060 904

vás zve

5. 12. v neděli ve 14 hod odpoledne
na

"Mikulášskou nadílku pro děti"

Čert a Mikuláš rovněž přislíbili účast.

Pro každé dítě je připraven malý dárek,
hraje Klubovní kapela
vstupné dobrovolné

11. 12. v sobotu večer
se koná

"Velká mikulášská zábava :

hraje Vltavanka, pod vedením J. Neradilky,
zpívá J. Kozupík,
zábavný pořad připravila R. Schustrová a její skupina,
vstupné: \$ 6.- členové a penzisté \$ 4.-

18. 12. v neděli v 16 hodin
začíná tradiční

"Vánoční večere"

pořad připravila Hana Honsová, tančit bude R. Brychtová,
koledy uslyšíme v klavírním podání V. Němce.
Vstupné včetně Štědrovečerní večere \$ 12.-
Rezervace vstupenek nutná.

31. 12. v 18 hod.
začíná

"Silvestrovská veselice"

Koncert v podání Milušky Šimkové a jejího orchestru začne
v 19 hodin a poté bude až do 1 hodiny ranní znít česká
taneční hudba.

Vstupné : \$ 12.- penzisté a členové \$ 10.-
Rezervace míst je rovněž nutná, rezervovaná místa budou
držena pouze do 20 hodin
J. Rutar - 610 3267, J. Hanousek - 607 8883

Vedení klubu připomíná, že je čas platit členské příspěvky na
sezonu 1993-94. Pro ženy a penzisty je to deset dolarů a pro
další 15 dolarů. Každou sobotu a neděli se rovněž v klubu
podávají obědy už od 12 hodin.

Příjemné prožití Vánočních svátků
a všechno dobré v novém roce 1994
přeje vedení klubu

Z tajů krás české řeči

Ale co ! Co takhle jednu tvrdou? Co by ne? Tento
kratinký dialog - snad českých horolezců, hrob dokopavších
hrobníků či ministrů po delší schůzi či jiných činovníků aneb
činitelů - ovšem ukazuje naše "co" hned na několika gramatic-
kých vlnách. Co tedy je to "co" ?

Co chvíli si popotahoval knírek. Co do hudby nemá
Čechům kdo co povídat. Ale co "ale co"? Jak to opsat
Australanům? A v tomto "co" spojeným s "ale" se zrcadlí taj oné
nevyslovené a nepřeložitelné filosofické hloubky. Pravý kvítek
Krkonošovy české zahrádky.

Co nejdříve - v angličtině to vyžaduje slova čtyři. Ale co
naplat, to naše "co" po staletém obrušování, třlbení a omílání se
vřadilo mezi ty nejostřejší sledované taje. Co Čech to uživatel
"čeho" a jeho sedmi pádových podob. A je to "co" jméno přidav-
né, citoslovce, příslovce, zájmeno? Má dnes samostatnou
existenci, byť dovede i vklouznout do zajímavých symbolů a žít
třeba na hromádce s jinými individui. Dovede se snoubit,
pojmát k sobě jiné hlásky, chovat se skoro zázračné. A co ne?
No co?

O předky a sourozence, chamrať i nobilitu, nouze není.
Něco, leccos, ledacos. I v tom "nic" tušíme "ni-co". I vznešená
honorece v kombinaci "-žové": což o ni ! "Ž" dodává pravé
vznešenosti. Tak jako to "jděme" zní méně vznešeně než "jděmež"
! Rodokmen lze ovšem sledovat až do oné staroslověňštiny. Me-
zi postaršími a poměrně neotesanými bratráčky jsou ruské
"što", ukrajinské "ščo" i slovenské "čo". Nebo i troufale morav-
ské "cosík".

Hlási se i Čechy západní - a copa né? Klatovy, Kdyně,
Plzeň či Bavorov dodávají ten "pa" šmrnc. Depa Plzeň! Copa
Vodňany! Toto "pa" jakoby ještě důkladněji prokreslilo význam
onoho jinak nelyrického "co". V původním znění jde přirozeně
o "copak", ale použít lze i onoho aristokratického "cožpak".
Cožpak s tou mrvou, pantatinku?

Modrou krev mají i "cosí" a probuzenecké "cos". To se
někdy k pouhému "co" ani znát nechce. Což pravilonen básník?
Cosí mu napovídalo mlčet. Cos se ji na něm nelíbilo. "Cos" má i
nepravé dvojče. Cos mu proboha udělal? Toto nepravé "cos" ale
odvozuje svůj původ od "co jsi". Naše tvárná řeč si to mistrně
zkracuje a plete cizince.

Co Čech to hudebník - že vám to nezni? Ale to neznení
nemá s "čim" co dělat. Co Čech to štoural, to je jiná! Co Čech to
analysta, analytik, kritik, hloubal. Co však naplat, co chvíli
bude třeba zakončit. Ale proč ne? Proč - pro co - ne? Oč - i tam
je to "o co".

Co vás nemá! Tohle přeložit nepřeložitel! Co krok to
dvacet mil, hle - opět jiné "co". A co teď ještě? Dornážlická "cák"
- copak? A co : naše "co" nemá číslo množné. "Ca" nejsou. A pro
úplnost - co bíbeš? Proč hloupneš zní důstojněji, ale není to
česká zkratka. A postřehněte tu nepatrníčkou nuanci mezi
"proč ne" a "co by ne" ?

Oč - že vám to dalo co proto? Kolika hláskami přeložíte
"oč" do němčiny či angličtiny? Patnácti? How much do you bet?
B.Š.

SETKÁNÍ PO 25 LETECH

Připravujeme setkání účastníků prvního kursu angličtiny, který se konal na University of NSW, The International House v lednu 1969.

Plánované datum setkání je sobota 22. ledna 1994

Blíže informace vám poskytne Bohunka nebo Honza Stejskalovi na čísle (047) 35 2202

Zveme vás na nezapomenutelnou dovolenou

Magnetic ISLAND

Ostrov věčného léta, romantických zálivů, zlatých pláží a kokosových palm. Je 8 kilometrů od Townsville v severním Queenslandu, má rozlohu 52 km² a je z větší části národním parkem. Ostrov má všechny služby města, obchody, 15 výborných restaurací, 4 turistické resorty, golf, tenis, plachetnice, procházky panenskou přírodou národního parku.

Zábava pro dospělé i pro děti a celoroční koupání!!

Moderní, kompletně vybavené dvoupokojové a jednopokojové byty na pláži Nelly Bay s panoramatickým výhledem na moře. Na požádání zašleme fotografie a reklamní letáky s dalšími informacemi.

Navštivte nás na Rose Bay a my vám promítneme video.

Týdenní pronájem od \$ 260.-

Informace:

Beachside Palms Holiday Units

Frank Baychek

7 Wilberforce Ave, Rose Bay, NSW 2029

telefon: (02) 371 9164

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ

29. prosince 1993 v 15 hodin bude ve sportovní hale v Příbrami sjezd Čechů a Slováků okradených komunistickým režimem z České republiky a krajanů z celého světa. Na sjezd jsou pozváni pan prezident, předseda vlády, ministr spravedlnosti, Generální prokuratura, poslanci, tisk a televize. Sjezd svolává hnutí H 21, které se ustanovilo v Příbrami 21. srpna 1993 a vzalo si za úkol dosáhnout zrušení diskriminujících zákonů, zvláště zákona 87/91 Sb. Pro důležitost sjezdu je nutné, aby byl navštíven co největším počtem krajanů, žijících mimo ČR.

Pokud máte zájem o podrobnější informace o vzniku a činnosti tohoto hnutí H 21, zašlete ořádkovanou obálku se známkou na adresu:

Celosvětová unie čs. exulantů
P.O.BOX 7615
CULVER CITY,
CA 90233 - 7615

P.S. V lednovém, nebo únorovém čísle AL přineseme speciální reportáž z tohoto zasedání a další informace o činnosti H-21.

Redakce

Vánoční a silvestrovské stolování.

Vánoce, Silvestr, Nový rok, to všechno jsou dny, ve kterých bývají pokrmy připravovány pečlivěji a v bohatším rozsahu než jindy. Vánoce jsou jakoby symbolem všech rodinných oslav. Pohoda, potěšení a radost nevyplývají přitom jen z připraveného menu, ale z harmonie pohoštění a prostředí vůbec.

Dekorace stolu a místnosti je při každém slavnostním stolování důležitá. Jestliže například o vánocích zdobíme byt i stůl, zároveň tím jakoby obdarováváme sami sebe. V žádném případě nejde o množství ozdob, krása je v detailu, ojedinelosti, střídmosti. K dekoraci postačí třeba jen několik větvíček borovice, nebo postříbené šišky. Jako malé svíčky ke každému talíři poslouží třeba i mandarinky, do jejichž středů zasuneme svíčky.

Vánoční atmosféra je navozena a na řadu přichází samotný jídelníček. Slavnostní večeře má být zahájena skleničkou aperitivu. Jeden významný gastronom kdysi řekl: "Sklenička suchého sektu nebo dobrého lehkého svěžího vína je tím nejlepším aperitivem, neboť má tu vlastnost, že připraví chuťové orgány, jakož i žaludek a zažívací trakt tím nejprospěšnějším a nejpříjemnějším způsobem na požití z jídla." Aperitiv nemusíme podávat těsně před jídlem, ani ne ve chvíli, kdy se již hosté sešli. Nalijme jej už v době, kdy příprava stolu běží na plné obrátky. Neuškodí, zakousneme-li aperitivu malý zákusek, na příklad jednoduchou chuťovku nebo teplý toust. Příprava je jednoduchá:

Mliči z kapra osolíme, pomoučíme a na pánvi na másle zvolna opečeme. Pokapeme citronem, položíme na plátek opečené večky. Ke stolu pak zasedáme až před podáváním polévky a ryby. To další už záleží na rodinné tradici. Snad jen malé doporučení. K jídlu pijeme stejné víno, jaké jsme servirovali jako aperitiv. Ryby mají kromě mnoha jiných dobrých vlastností i tu, že zvýrazňují lahodu a buket vína. Víno jim oplácí stejnou měrou, neboť zvýrazňuje chuť ryby. Jak víno, tak ryba mají shodné vlastnosti - jsou lehká a jemná.

Potom přichází na řadu dort,

vánoční jablkový závin, cukroví, ovoce a ovocný salát. To už je čas, abychom otevřeli polosuchý sekt, nebo jinou láhev sladkého vína. Sváteční posazení uzavíráme šálkem dobré kávy a skleničkou vhodného destilátu.

Od oslav vánočních je jen krůček k silvestrovskému večeru. Obvykle předkládáme studené pohoštění. Různé druhy pomázánek a salátů, které se dají připravit předem a uložit do ledničky. Později podáváme i saláty ovocné, které nám pomohou osvěžit, popřípadě probudit příliš "unavené" hosty. O půlnoci většinou zatoužíme po něčem teplém. Podle starého zvyku by to měl být před půlnocí ovar s křenem a po půlnoci, jako první jídlo v novém roce, čočková polévka. Vzhledem k australskému podnebí doporučujeme studený čočkový salát. Prostě měla by se tam objevit čočka, která jako první novoroční jídlo prý přináší peníze do rodiny. Zda je tomu skutečně tak, nemůžeme zaručit, ale spokojenost hostů je obvykle jistá.

Přidáváme tři zajímavé recepty:

Mražená Karlovarská becherovka

Sklenku na sekt naplníme vrchovatě jemně rozdrobeným ledem, zalijeme Becherovkou a vložíme na několik hodin do mrazničky. Zatímco líkér v poháru klesne ke dnu, led nahoře vytvoří jednotlou pevnou vrstvu. Po vyjmutí z mrazničky ledový krunýř lehce povolíme a můžeme upíjet mražený líkér z okraje skleničky, bez slámky.

Půlnoční polévka zvaná "královská"

Do horkého hovězího vývaru vložíme předem ovařené hovězí maso a pomalu, podle kvality masa, dvě až dvě a půl hodiny vaříme téměř do měkka. Asi v polovině uvedené doby přidáme do hrnce na kusy pokrájené kuřecí maso a půl hodiny před koncem varu všechnu zeleninu. Společně vše pomalu vaříme, až maso i zelenina změkknou. Hovězí maso i slepici vyjme a nakrájíme na úhledné kousky. Polévku podle chuti osolíme a opepříme.

Morkové kosti nevaříme s polévkou, vložíme je syrové na chvíli do horké trouby (krátké kosti stačí na tři minuty, delší na pět minut). Poté morek lehce vyklepneme a necháme vychladnout.

Těsně před podáváním polévky je nakrájíme na kolečka. Aby se nerozpadl, vložíme je jen nakrátko do vřelé polévky a hned podáváme. Tímto způsobem podávaný morek je chuťově výborný i vzhledný.

A na závěr nejdůležitější recept:

Přepis do nového roku.

Vezmi 6 liber trpělivosti,

4 libry shovívavosti,

1 libru taktu.

Přidej hrst dobré nálady

a dobře upeč

na ohýnku lásky.

Podávej svým nejbližším, přátelům

i známým

co nejčastěji.

ŠTASTNÉ VÁNOCE

(ukázky z knížky "Receptář ve znamení zvěrokruhu" Alice Pinkové)

EVA SITTEOVÁ -

tanečnice a vězenkyně.

Ze velké umění může dát vykvést vonnému květu i za poměrně svízelných podmínek, o tom nás přesvědčila česká herečka v Národním domě v Sydney v sobotu 27. listopadu. Eva Sitteová se představila ve vlastní režii ve dvou mistrných jednoaktovkách italského autora Aldy Nikolaje "Sól a tabák" a "Voda a mýdlo", a obecenstvo ji nenechalo na pochybách: její vynikající herecký výkon byl oceněn dlouhotrvajícím potleskem všech přítomných a jeho vřelost byla nelicovaná.

Obě hry, v podstatě humorně tragické, skýtají možnost ženě v roli maloměstské tabáčnice a vězenkyně v samovazbě uplatnit pestrý rejstřík nálad vyjadřovaných v monologu, a Eva Sitteová v obou rolích rozvinula svůj skvělý - leč, žel v Austrálii nedostatečně využitý talent. Přestože se v obou případech jedná o poměrně nedlouhé divadelní kusy, nastudování zajisté vyžadovalo dlouhou a pečlivou přípravu. Té se oběma provedením dostalo zřejmě v bohaté míře a věru: co slovo, co pohyb, co posuněk, to umělecký prožitek. Inspirovaný dokonalou technikou a očividným talentem.

Věc by si zasloužila daleko větší účasti české komunity, a právě těch, kteří tak rádi kritizují nedostatek dobrého umění. Nová chuť Sokola skýtat českým umělcům možnost a místo k představení by měla a mohla nacházet větší odezvu. Listopadové představení Evy Sitteové volá po opakování.

B.S.

Zajímaví lidé mezi námi.

James R. Potts

ředitel British Council v Sydney

Naši krajané v Sydney si jistě všimli štíhlého, vysokého muže středních let, s příjemnou přátelskou tváří, který se účastnil několika poďníků pořádaných naší komunitou. Viděli jsme ho třeba na úspěšném večeru poezie Jana Nerudy, kde mu mimochodem, vykukovala z kapsy knížka veršů tohoto básníka. Znovu jsme se s ním sešli v Sokole na představení hry "Dopis do Wollongongu". Zajímavé na něm bylo to, že mluvil krásnou angličtinou bez sebemenšího přízvuku, tedy žádný český "background". Tehdy už jsem věděla, že se jmenuje James R. Potts a je ředitelem British Council v Sydney. Věděla jsem, že vystudoval slavnou oxfordskou universitu, po ní vzdělávací institut na další londýnské universitě a svá studia zakončil na filmové škole v Bristolu. Od roku 1969 začal pracovat pro Britskou radu a jako zástupce této instituce strávil pět let v Etiopii a dva roky v Keni. Tohle vše však vůbec nevysvětlovalo jeho zájem o českou poezii, zvláště pak o tu recitovanou v češtině. Nedalo mi to, a při jednom setkání v Sokole jsem se ho na to zeptala. Usmál se tehdy širokým, chlapeckým úměvem a řekl:

"Ten můj zájem o českou poezii a umění má hned dva důvody. Za prvé jsem strávil v Praze tři a půl roku, jako kulturní atašé britského velvyslanectví a do Prahy i české kultury jsem se přímo zamiloval. Upřímně řečeno, nejsem sám. Moje paní, která tam byla se mnou a která je původem z Řecka, se rozhodla, že naše penzijní léta strávíme v Praze."

"Teď je jasný váš vztah k Praze, ale jak je to s Nerudou?"

"Ač nerad musím přiznat, že sám píši básničky a to už od šetnácti let. Snažil jsem se si vždycky udělat jakýsi deník z básniček, které jsem psal v té či oné zemi. Snažil jsem si definovat pocity

i nálady, které provázely můj pobyt v cizích zemích. Moje básničky jsou vlastně takové kratounké postřehy, vzpomínky na místa, čas a lidi, se kterými jsem se setkával. A v Čechách jsem se mimochodem sešel s mnoha dobrými lidmi na které asi nikdy nezapomenu."

"Jak se dá spojit básník s diplomatem, či s vysokým státním úředníkem?"

"Není to tak těžké a je to oboustranně prospěšné. Oba, básník i úředník se vzájemně ovlivňují. Básníkovi šlape na paty úředník a přidržuje ho při zemi. Básník zase povoluje kravatu úředníkovi a snaží se ho povznášet od stolu plného papírů."

"Doufám, že jste i v Praze nezanedbával psaní a že tedy máte nějaké své postřehy."

"Samozřejmě, tam se dokonce na mne domluvili, mé básničky přeložili do češtiny a musím říci, že velmi dobře. Uspořádali večer poezie, kde se recitovali mé básně. Vůbec mě bylo v Čechách moc dobře, mám tam řadu přátel a dobrých kamarádů a to byl vlastně i důvod, proč jsem hned po svém příjezdu do Sydney začal hledat spojení s českou komunitou. A nemýlil jsem se, i tady jsem našel řadu příjemných lidí."

"Můžeme otisknout některé básničky, které vznikly za vašeho pobytu v Praze?"

"Ano, ale na vlastní nebezpečí."

"Děkuji vám za krátké povídání, přeji příjemné vánoční svátky a věřím, že se na dalších pořadech, které česká komunita bude připravovat zase sejdem a že nám, Čechům zachováte přízeň."

J.H.

James Potts

16 básní

(překlad Ivo Šmoldas, Pavel Šrut a Ladislav Verecký)

První dojmy z Prahy

(Francouzská 29)

Z bytu nad feznictvím se Praha zdá postavená z šunky;
uzená gotika,
vepřové baroko,
Antonín Dvořák v krvavé zastěře.

Arbeit macht frei

Praotec Čech stojí na hoře Říp,
krajinu pohledem přeměří.
A cosi jak přišti hrůza
v něm vzliná -
pevnost a ghetto
Terezina.

Na Říp teď hledí
Čechovi potomci:
Na helmu plnou zkrvavělé hlíny?
Převrhli urnu
s popelem.

Je to kulatý rotující svět

Je to kulatý rotující svět, kde žijeme,
a nohy stou
nejsou stejně dlouhé,
kdykoli sáhne po šálku
spadne a roztríská se na podlaze.

Je to kulatý rotující svět, kde žijeme,
a oči bláznů,
dědiců této země,
shlížejí v zoufalství dolů
dvičky v obloze.

TENHLIS KULT TADY PRY BĚŽEL UŽ
ROKY... A NA TO MY PLATÍME DANĚ!

Pryč Satane!

Jan Plavec

Slunce se blíží k obratníku Kozorožce - letní slunovrat máme za humny. Léto je tu na ostrově "tasmánských dáblů" opět v plném proudu. Vzduch nad ulicemi Hobartu se tetelí žárem, jen uvnitř, za žaluziemi místnosti "Migrant Centre" je trochu chladněji. V krátkých kalhotách a tričkách se tu dá vydržet. Jsem tu se svými dvěma dcerami, aby pochytily něco ze svého "heritage" a já sám na duchu pookřál zvukem rodného jazyka a připomněl si staré zvyky Slovanů.

Je Mikuláše a všichni vzrušeně očekáváme jeho příchod - tedy dospělí. Děti si nic netuše zatím vesele hrají na kobercích místnosti střediska, poskytnutého státem etnickým menšinám k udržování a rozvíjení jejich kultury.

Zařinčel řetěz.... aha už jdou! Ztichli jsme v napětí a natahujeme krky. Děti stále ještě nic netuší. O rolníčkách na saních by se jim samozřejmě ani ve snu nezдалo - to cinkání pro ně může zrovna tak pocházet od pouhčení skupiny kultu Hari Krišna - jsou zvyklé na všechno. Tu však poděl regalů s mnoholyčnými brožůrkami o AIDS dovnitř majestátně vchází dlouhá postava v rudé sutaně, na hlavě špičatou mitru, z pod ní se dere bílý vlas a mocný vous, v ruce svírá ohromnou zakroucenou berlu a dole, pod splývavým hávem vykukují bosé nohy ve vietnamských. Za touto impozantní figurou cudně kráčí "sexy" anděl a nevinný andělíček v nočních košilkách s hvězdami na tyčkách a košem s nadílkou. Za nimi... to hlavní. Čert!! Chlupatý, rohatý, ocasatý čert řinčící řetězem, švihající metlou, koulejší očima a hroící napat neposlušné děti do

špinavého pytle. "Billi", vyplazuje přišerný jazyk.

Ozvalo se zavýti vystrašených dětí, jejich prstíčky se zaryly do masa dospělých, za které se teď schovávají. Rodiče je však nemilosrdně odhalují a postrkují před sebe. "Neboj se Mikuláše, dá ti dárky jestliš byl hodný. Čert bere jen zlé děti." Děti řvou strachem za samé nejistoty - neví, jestli se o všech jejich vylomeninách ví. Mikulášovo vlastní dítě, jinak veselý kloučinka, vyskočil mámě na krk a už jsme jeho tvářičku nespátřili. Jen hrudiček mu škube záchvaty usedavého pláče. Krojovaná holčička se počůrala na koberec. Blahobytně vyhlízející financier si vedle mne pochvaluje: "Tak to má být, musí se bát a brečet."

A už je Mikuláš s asistující paní v nehlíže prověřuji: "Jak jsi se učil? Pomáhal jsi doma? Byl jsi hodný? Nenecháváš kompjutr běžet, když si přestaneš hrát?" Děti koktají hrůzou a poslušně předvádějí akty, nafížené zpoceným fousáčem s holi. I adolescenti, kteří neposlechnou ani ředitele ve škole, jsou přinuceni ke zpěvu národních písní ve stoje na stole. Čert v pozadí výhrůžně poskakuje a vyvádí a my, dospělí stojíme u toho zasněně v čarovných vzpomínkách na zasněžené romance, na své vlastní nevinné mládí než z nás vyrostli cyničti neurotici, kteří si teď zaslouží ránu metlou a pytel s bramborami (ne že jsou laciné).

Pro děti je odměna za chvíli hrůzy sladká: Cukroví, pomeranč, pytlík sofechy, hračkami a reklamní "gimmicks" našich podnikatelů. Spokojeně nad tím vším pokyvujeme hlavami. Oči děti září radostí a úlevou, když ta teroristická skupina konečně odchází zpátky do chodby. Nikdo se to šílené procesi neodvažuje pronásledovat a zjišťovat pravdu. Mají zřejmě o čem přemýšlet. Jejich dětský svět nabyl nových dimenzí strachu a falešných slibů. Jsou zasvěceni do světa dospělých.

Podánilo se to báječně. Čperme se chlebičky a dorty, vino, pivo, kafe a čaj doplňují slavnostní náladu. Z magnetofonu se lyne sladoučká česká dechovka a venku zní zvuky letní Austrálie. Na koberci v horkém odpoledni rychle vysychá pár kalužinek.

Cestou ven jsem si v příhradce všiml vyloženého videa pro přistěhovalce: "Child abuse & Australian laws" a vedle brožůrka "Stranger Danger" - pryč

nejvíce násilností na dětech páchají ve skutečnosti rodiče, příbuzní a známi pod zdánlivě bezpečnou střešou domova. No, to by zírali ti zdejší změkčící pedagogové, jak my si dovedeme ty naše děti podat! Ti by si možná i mysleli, že to tady dnes páchlo satanismem středověké Evropy.

Anekdoty zpod pultu

Zákazník koupí v hračkářském obchodě elektrický vláček.

"Uvidíte," říká prodáváč, když vláček balí, "že si s ním váš synek vyhraje!"

"Hrome, to je fakt," zarazil se zákazník. "Prosím vás, zabalte mi ještě jeden."

"Žena mi vyčítá, že ji nenosím květiny. Neměli byste tu prosím, asi třímetrovou sasanku masožravou?"

"V samoobsluze jsem maslo neodcizil. Odcizil je neznámý spoluzákazník, který je v rozčilení strčil do mé kapsy místo do své a před krámem pak na mne vybalil: 'Navál maslo!' Řekl jsem mu, že je navál prodáváčka, jež mne dopadla, on na to pravil, že jsem blbec, a zmizel neznámo kam, takže jsem v tom zůstal sám."

Americký bankér přijel do Prahy na dovolenou a vzal svého malého synka do ZOO. Ten procházel od klece ke kleci a nepřestával se obdivovat všemu, co viděl. Po prohlídce se zeptal bankér ředitele ZOO:

"Kolik může stát tahle ZOO, koupil bych ji svému synovi?"

Ředitel se na něj tázavě podíval a řekl: "Já mám lepší nápad. Kolik stojí váš syn, já bych ho koupil pro naši ZOO."

V jisté vinárně po jakési celostátní konferenci sedí dva prokurátoři a diskutují o nějakém paragrafu. Přou se a nakonec zavolají číšníka:

"Prosím vás, nemáte tu trestní zákoník?" Číšník úslužně odskočil a po chvíli se vrátil.

"Tak prosím," pravil, "pan vedoucí vám vzkazuje, že to vino nemusíte platit."

"Deset litrů," žádá řidička u benzinové pumpy. "Ano, ale nejdříve vypněte motor." "Motor je dávno vypnutý, to se jen v autě třese strachy můj učitel z Autoškoly."

SATURNIN
Zdeněk Jírotka
(9 pokračování)

Jako chlapec jsem mívával takovou podivnou touhu. Přál jsem si, abych se ocitl úplně sám na veliké lodi, kde bych si mohl všechno prohlížet, chodit po palubě, zajít do strojovny, přemýšlet, nač jsou ta různá zařízení, a potom zatopit pod kotlí a zkusit, jestli by to jelo. Nedo-vedl jsem si představit nic krásnějšího. Byt sám v neznámém prostředí a nevědět, co uvidím, otevřu-li nejbližší dveře, to mne lákalo mnohem víc než to, že bych potom třeba připlul k neznámému ostrovu. Ale jako tolik chlapeckých snů zůstal i tento nesplněn a vzpomněl jsem si naň ve spojitosti s jinou situací, mnohem méně romantickou.

To jsem tenkrát strávil noc úplně sám v cizím bytě. Jel jsem do města na střední Moravě a v kapse zimníku jsem měl klíče, které mi přítel Ota Janýsek vnutil skamaráckým: "Člověče, neblázní. Přece nebudeš spát v hotelu, když tam mám prázdný domek."

Marně jsem říkal, že přijedu pozdě a že při zatemnění bude těžko hledat ten jeho domek mezi stovkami navlas stejnými. Najdu prý to zcela snadno.

Tedy tak moc snadné to nebylo. Přijel jsem tam pozdě v noci, tma byla neproniknutelná a hustě padal sníh, ale nakonec jsem to přece jenom našel. Horší to bylo uvnitř. Janýsek mi kladl na srdce, abych nejdříve zatemnil okna a teprve pak rozsvítil. Nevím, jestli jste byli někdy potmě v cizím bytě, ale ujišťuji vás, že to není legrace. Kapesní svítilnu ani zápalky jsem neměl, a tak mi to trvalo velmi dlouho, než se mi povedlo zatemnit, aniž jsem přitom něco porazil nebo rozbil.

Pak už to šlo lépe. Janýsek říkal, že vypínač je vlevo ode dveří. Byl. V kamnech že je nachystané dřevo i uhlí a stačí jen škrtnout zápalkou. Říkal jsem si,

no dobře, ale kde jsou zápalky. Za chvíli jsem je našel a pak už kamna vesele hučela a já jsem podle kamarádových pokynů začal hledat čaj, což bylo celkem vedlejší, a slivovici, což bylo hlavní. Všechno jsem našel a strávil jsem pak příjemnou hodinku u kamen s knihou, čajem, slivovici a cigaretami. Janýskovy cigarety měly zvláštní, velmi příjemnou chuť, která je společná všem cigaretám, jež platil někdo jiný.

Asi ve dvanáct hodin jsem šel spát a zase podle návodu. Všechno jsem našel tak, jak bylo řečeno, lůžkoviny v truhliku gauče, budiček na stole a v zásuvce speciální literaturu uspávací. Učinkovala tak, že ani nevím, kdy jsem usnul.

Zdalo se mi, že spím jen krátkou dobu, když mne probudilo energické zazvonění. Spíte-li doma, v bytě, kde bydlíte už řadu let, a z nehlubšího spánku vás probudí pronikavé zazvonění, může se vám stát, že váš klid, rozvaha a usuzovací schopnosti budou do určité míry otřeseny. Možná, že budete v rozespalosti pronášet zmatené věty, za které se pak budete sami před sebou stydět. Počnete se rychle oblékat způsobem, který byste při plném vědomí nazvali bezhlavým. Vaše mysl se pohybuje na kolotoči představ, kdo a proč vás v tuto hodinu budí. Usoudíte, že je vyloučeno, aby to byl agent z pojišťovny, který by vám v tuto pozdní hodinu přicházel vysvětlit výhody životního pojištění, a tak hádáte na něco mezi požárem, prasklým vodovodním potrubím a vraždou.

Stane-li se vám, že vás zaječení zvonku probudí ve tmě v prostředí docela neznámém, tu chaos ve vaší myslí dostoupí povážlivé výše. S trhnutím se probudíte, vyskočíte z postele a potmě se ženete k vypínači, nebo, lépe řečeno, ženete se směrem, kde by měl být vypínač, kdybyste byli doma. Že doma nejste vám začne svítat, až několikrát bolestně narazíte na předměty, které jsou na docela nezvyklých místech. Potom se zmateně zastavíte a snažíte se uvést své myšlenky do pořádku. Potřebovali byste na to chvíli klidu a je velmi nepříjemné, když v téže chvíli se zvonek ozve zuřivěji než předtím.

Já jsem tehdy za stálého zvonění provedl několik poplašených pokusů o nalezení vypínače. Na tomto místě bych rád řekl, že jsem toho názoru, že se kaktus jako květina do pokoje nehodí. Potom jsem se vzpamatoval natolik, že

jsem začal postupovat metodicky. Šel jsem opatrně vpřed, až jsem našel stěnu, podílník jsem pochůzku kolem pokoje a po menších nezdařech jsem vypínač přece jen našel. Rozsvítil jsem, navlékl jsem si přes pyžama kabát a šel se podívat na rušitele nočního klidu.

U dveří domku stál muž a měl zasněžený klobouk posazen na hlavě od-
vážným způsobem, který ve vás vyvolává představu spousty čárek na pivním táčku. Malou buclatou rukou si mává do taktu a bručel jakési stížnosti na hluchou šenkýtku a suchou skleničku. Ptal jsem se ho, co si přeje a proč, k čertu, na mne zvoní ve dvě hodiny ráno.

"Promiňte," řekl, "ale já nemohu najít svůj domek. Nevím, co se stalo. V každém domku bydlí někdo jiný."

Nemohu vědět, jak jsem se v té chvíli tvářil, ale myslím, že můj obličej nezařil inteligencí. Nemohl jsem prostě pochopit, že by někdo mohl mít takovou odvalu jako tento mužik. Spatřil jsem totiž, že řetěz stop v čerstvě napadaném sněhu se vinul celou ulicí od dveří jednoho domku ke dveřím druhého. Celé legie nešťastníků musely opustit teplou postel zrovna tak jako já, aby vyslechly stížnost na domek, který neměl tolik odpovědnosti, aby zůstal na místě, kde měl být. Bylo podivuhodné, že na tom muži nebyly zřejmé žádné stopy násilí. Snad byli všichni postižení zachvácení soucitem s človíčkem, ztraceným v moři stejných krabicových domků.

"Vy bydlíte zde?" zeptal se mne pitomoučce a netušil, že mě touhle otázkou přivedl poněkud do rozpaků. Mluví-li totiž s člověkem, jehož myšlenky jsou zaměřeny požitým alkoholem, volím krátké a jasné věty a pečlivě se vyhýbám všemu, co bych mu musel obšírně vysvětlovat. Ale tentokrát nebylo vyhnuti. Jeho zarudlé oči se totiž naplnily vítězoslávou, když jsem hned neodpověděl. Byl jsem patrně první osobou, která na tuto nevinnou otázku neodpověděla spíláním, a on vykřikl vítězně: "Vy tady nebydlíte! Asi tady bydlím já." "To ne, pane!" řekl jsem. "Toto je byt mého přítele pana Janýska."

"Tak já nevím, kde bydlím," řekl bezmocně. Byl tak skleslý, že jsem musel zápasit s popudem pozvat ho dovnitř a nabídnout mu do rána pohostinství, ale rychle jsem tuto myšlenku zavrhl. Nebyl to můj byt a mimoto s lidmi v takovém

stavu je potíže.

"Jmenuji se Brudík," dodal zcela zbytečně. Napadlo mně, že vzhledem k tomu, kolik lidí dostal dnes ten dobrý muž z postele, by se měl jmenovat Budík a to rrrr by mohl dělat. Chvilí jsme mlčeli a tu on sáhl do kapsy zimníku a vyňal z ní kameninový popelníček. Zdálo se, že je překvapen, a pak se hluboce zamyslel. Začínala mnou třásti zima a byl jsem rád, když strčil popelníček zase do kapsy a řekl: "Když říkáte, že tady bydlí váš přítel, tak já zase půjdu. Dobrou noc."

Díval jsem se za ním, jak míří ke dveřím dalšího domku, a pak jsem zavřel. V pokoji jsem vypil číšku slivovice, abych se zahřál, a zrovna se chystal ulehnout, když se zvonek ozval znovu. Byl to zase pan Brudík. Poněkud netrpklivě jsem se ho ptal, co si ještě přeje, ale než mi mohl odpovědět, bylo slyšet otevření sousedního domku, u kterého pan Brudík patrně před chvilí zazvonil, a chraplavý mužský hlas přerušil noční ticho: "Hej! To vy jste zvonil?" ptal se výhrudně. Pan Brudík se podíval přes rameno, mávl rukou a s neochvějným klidem řekl:

"Jo. Počkejte, já přijdu hned." Muž v sousedním domku zaklel a energicky bouchl dveřmi. Pan Brudík se obrátil ke mně a řekl:

"Co jsem to chtěl? Jo, jak ten váš přítel, ten pan Janýsek, jak on vypadá?" Někdy je člověk nevysvětlitelně snášenlivý a toto byl jeden z těch případů. Místo, abych začal hulákat, popsal jsem mu Otu Janýska, jak jsem nejlépe dovedl. Řekl jsem mu, že je střední postavy, hnědoký a hnědovlasý.

"Tak si nejsme podobní?" ptal se pan Brudík. "Ne." Já jako jestli jste si nás nespčet."

Byl jsem jeho myšlenkovým pochodem tak ohromen, že jsem se nemohl na odpověď a nechal ho odejít.

V posteli jsem přemýšlel o té příhodě, a když jsem usnul, zdálo se mi, že bydlím ve městě plném úplně stejných domků, kde všichni lidé nosí stejné šaty a bydlí v pokojích, zařízených standartním nábytkem. Byl to jeden z nejhroznějších snů, jaké jsem kdy měl, protože všichni obyvatelé toho města vypadali úplně stejně, měli stejné obličej, oči i vlasy a v tom bylo něco tak nestvůrného, že jsem se potil úzkostí. Hledal jsem mezi těmi tvářemi rysy přítele

Janýska, ale všechny obličejy na mne civěly s výrazem donekonečna opakovaně škrabošky.

Když jsem vyšel ráno do mrazivého vzduchu, byly stopy bludného poutníka polozaváty, a já jsem myslel na to, jak asi skončila jeho cesta. Když jsem zamykal domovní dveře, udělalo se mi nevolno. Byla na nich mosazná tabulka

ALOIS BRUDÍK

Skončil jsem své vypravování a brzo potom jsme šli spát. Posluchači byli celkem spokojeni, a zvláště slečně Barboře se můj příběh líbil. A to bylo pro mne nejdůležitější. Dědeček slíbil, že příštího večera bude vyprávět o tom, jak sloužil pod generalem Radeckým v Itálii a jak se do něho zamilovala krásná hraběnka.

V duchu jsem si pomyslel, že nás mohly potkat věci daleko horší a že to dědečkovu povídku nějak vydržíme. Já jsem ten příběh znal nazpaměť. Slyšel jsem ho poprvé jako malý chlapec a nikdy jsem se nemohl zbavit dojmu, že už jsem něco takového četl v jakémsi kalendáři. Přirozeně se mohu mýlit a nerad bych dědečkovi křivdil.

Slečna Barbora mi na dobrou noc podala ruku a pak jsme všichni potmě klopýtali do svých pokojů. Otevřel jsem okno a zapálil jsem si cigaretu. Les na Hradové šuměl a ve chvílích, kdy ztichl, bylo slyšet šplouchání řeky. Hvězdy svítily a byla teplá noc. Kousek od mého okna přeletěl netopýr.

(pokračování příště)

JUDr Milena Rylichová

komerční právník patentový zástupce

nabízí své služby krajanům

kancelář:	telefon:
Václavské nám. 17	236 6300
č. dveří 127	236 0821 lin. 132
III. schodiště	byt: 25 0583
Praha 1	

Vyučujeme hře na klavír

děti od 5ti let i dospělé

Používáme moderní americké školy. Metodika vychází z postupů užívaných na nejlepších hudeb. školách v Praze.

Připravujeme žáky

na zkoušky A. M. E. B.

Můžeme hrát české písně a skladby.

Informace:

Marie Baumová - 97 199 86 - Sydney
Jana Baumová - 23 59269 - Adelaide

Dr. JAN ROSA

odborný zubní lékař

Suite 8 - 560 Pennant Hills Road
WEST PENANT HILLS

ordinuje: úterý - čtvrtek - sobota
tel. objednávky od pondělí do soboty
na čísle (02) 481 8878

DENTAL PROTESIS

Odborný zubní protetik nabízí své služby, ve zvláštních případech (stárí, nemoc atd.) ošetření doma možné, (soukromé pojištění vyplácí jen předem domluvenou částku)

Další informace:

(02) 303 146

(mluvíme česky i slovensky)

HABER - PILOT
Pty Limited
PRODUCTION

AUSTRALSKÉ LISTY měsíčník

Vydává:

HABER - PILOT Pty Limited
7 Boonah Street
WENTWORTHVILLE
NSW 2145
Tel. (02) 636 1873
Fax. (02) 631 2024

Vedoucí redaktorka:

Jana Haberová a redakční kruh

Názory redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem příspěvků.

Uzávěrka dalšího čísla vždy dvacátého každého měsíce.

Chcete pomoci svým příbuzným nebo známým
emigrovat do Austrálie?

Obraťte se na největší právníckou firmu v Austrálii,
specializující se na otázky emigračního práva.

Připravujeme žádosti buď pro osoby, které jsou již v
Austrálii, nebo pro obyvatele České a Slovenské republiky,
kteří chtějí emigrovat do Austrálie,

zastupujeme je ve všech otázkách emigračního práva, např.

- * trvalý pobyt v Austrálii,
- * manželství nebo 'de facto' soužití a sloučení rodin,
- * profesionální a pracovní víza,
- * status uprchlíka a humanitární případy,
- * pomoc těm, kteří překročili lhůtu víza.

Hovoříme česky nebo slovensky,
kontaktujte našeho zástupce Barry Lewise:

tel: (02) 387 3494

BARLOW & CO

Immigration Solicitors and Attorneys
Level 7 - 70 Williams Street, SYDNEY, NSW 2000

93 Drummond Street, CARLTON, VIC 3053

NEW AGAIN

PTY LTD

Opravy karoserie, nový lak, vnější i
vnitřní úpravy, odstranění rezu, všechny
modely a druhy aut.

BODY REPAIRS

7 B PERAK ST. MONA VALE
tel. : 99 2595

Stěhování nábytku,
Sydney - mezistátně - zámoří
odborně zabalíme,
popřípadě uskladníme
rozpočet i dobrá rada je zdarma
pečlivě, spolehlivě, poctivě
Hovoříme česky a slovensky

TAX RETURNS
Tim Austin, F.T.I.A.
Registered Tax Agent

poradíme vám v podnikání,
použijte naši účetní kancelář,
připravujeme daňová přiznání,
domluvíte si schůzku předem,

Další informace:
18 Hugnes Ave,
Lawson 2783
telefon: 047 591 782
Mluvíme česky a anglicky.

DIVER'S MECCA

Všechno pro potápěče!

O dovolené v QUEENSLANDU
se naučíte potápět na HERVEY BAY

Ideální podmínky:- - teplá voda
- potopené lodě
- korály
- spousta ryb

Instruktor: Vladimír Novák

tel: 071 25 1626

fax: 071 25 1833

472 ESPLANADE
HERVEY BAY
QLD 4655

Předplatné na **AUSTRALSKÉ LISTY** CENA \$2.60

Jméno _____

Ulice _____

Město _____ Stát _____

P.Code _____ Tel. _____

Vystřihněte a odešlete s poplatkem na
HABER PILOT Pty. Limited
7 BOONAH STREET
WENTWORTHVILLE NSW 2145

Předplatné - zaškrtněte
na půl roku ☐ \$15.60
na celý rok ☐ \$31.20

**CESTUJTE S NÁMI
DO CELÉHO SVĚTA**

Shop 6, 176 Commercial Road, Prahran 3181

Ph. (03) 510 8717, (03) 510 2474

A.H. (03) 878 8984 Fax (03) 510 2482

Lic. No. 31446

ZAŘÍDÍME:

*Vaše cesty do celého světa.
Návštěvy z České i Slovenské republiky.
Cesty kolem světa. Ubytování, půjčování aut.
EURORAIL - vlakem po Evropě.
Cesty lodí, autobusové zájezdy.
Cestování po Austrálii a další.*

PODPORUJTE
ODEBÍREJTE
ČTĚTE

**AUSTRALSKE
LISTY**

JEJICH BUDOUCNOST JE NA VÁS

**CZECHOSLOVAK
AIRLINES**

FLY OK FLY CSA

*POHODLNÁ CESTA DO PRAHY A EVROPY S VÝBORNÝM
SPOJENÍM ZE SINGAPURU, JAKARTY A BANGKOKU -
ZASTÁVKA V HONG KONGU MOŽNÁ.*

Kontaktujte naše cestovní kanceláře nebo přímo:

**CZECHOSLOVAK
AIRLINES**

Suite 809, AUSTRALIA SQUARE TOWER, SYDNEY
P.O. BOX 110, AUSTRALIA SQUARE, NSW 2000
TELEPHONE: 247 6196 FACSIMILE: 232 1713

CONTACT

P·R·I·N·T·I·N·G

A.C.N. 002 887 238

**NAVRHNEME
GRAFICKY UPRAVÍME
KVALITNĚ VYTISKNEME
BAREVNĚ I ČERNOBÍLE
KATALOGY
OBCHODNÍ DOPISY
REKLAMNÍ NABÍDKY
SVATEBNÍ OZNÁMENÍ
VIZITKY
a další**

**Unit 4, 175 Gibbes Street
CHATSWOOD, N.S.W. 2067, AUSTRALIA
Tel. (02) 417 8555 Fax. (02) 417 5510**

*Máte li zájem o české 'fonty' fungující pod
Windows 3.1 nebo na Macintosh zavolejte*
APPLIED COMPUTER SYSTEMS

TEL (02) 636 1873

(A.L. strana 16)

Superior Performance At An Affordable Price